

Valsts prezidents: NATO paplašinātā klātbūtne Latvijā ir spēcīgs solidaritātes piemērs

3. februārī Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili uz tikšanās bija uzaicinājis Ziemeļu daudznacionālās divīzijas komandieri un vadību, kā arī NATO paplašinātās klātbūtnes komandierus un vēstniekus, lai pateiktos sabiedrotajiem par ieguldīto Latvijas drošības stiprināšanā. Tikšanās laikā E. Levits uzsvēra NATO paplašinātās klātbūtnes vēsturisko nozīmīgumu: “Tas ir spēcīgs solidaritātes piemērs, kas demonstrē NATO apņēmību aizsargāt ikvienu alianses dalībnieku.”

Valsts prezidents atzīmēja, ka kopš Kanadas vadītās NATO paplašinātās klātbūtnes kaujas grupas formālās atklāšanas ceremonijas Ādažu militārajā bazē ir pagājuši divarpus gadu, kuŗu laikā Latvijā ir izvietoti vairāku sabiedroto valstu spēki: “Man ir gods redzēt mūsu sabiedrotos no Kanadas, Albānijas, Čehijas, Dānijas, Igaunijas, Vācijas, Itālijas, Lietuvas, Melnkalnes, Polijas, Slovačijas, Slovēnijas, Spānijas, kā arī mūsu stratēģisko partneri ASV. Šī

nav rutīnas misija, tā ir nozīmīga misija Latvijas un visas alianses drošībai.”

(Interviju ar Valsts prezidentu lasiet 6. lpp.)

Latvijas diplomāte Baiba Braže ieņems augstu amatu NATO

Par jauno NATO ģenerālsekretāra Stoltenberga vietnieci publicās diplomātijas jautājumos ir izraudzīta Latvijas diplomāte Baiba Braže. Pašlaik viņa ir Latvijas Republikas ārkārtējā un pilnvarotā vēstniece Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē.

B. Braže ir uzvarējusi starptautiskajā konkursā uz šo augsto amatu un tuvāko mēnešu laikā uzsāks pildīt jaunus pienākumus.

UZZINĀI

Baiba Braže dzimusi Rīgā 1966. gada 4. decembrī.

1995. gadā absolvējusi – Vēstures un filozofijas fakultātes politiskās zinātnes nodaļu Latvijas

Universitātē, 2002. gadā – Sociālo Zinātņu fakultāti. Baibai Bražei ir arī juristes diploms. Papildinājusi NATO aizsardzības kolledža Romā, Itālijā, Čulalongkornas universitātē Taizemē un Abo Universitātē Turku, Somijā (Cilvēktiesību aizsardzības pamati), kā arī Zalburgā, Austrijā, Groningenas Universitātē Nīderlandē. B. Bražei ir vēra ņemama pieredze diplomātiskajā darbā, viņa strādājusi ANO misijā Eiropas institūcijās. Apbalvota ar Atzinības Krustu (2007. gadā), ar Portugāles *Ordem do Infante D. Henrique* (2003) un Francijas *Legion d'Honneur* (2001).

Sandra Kalniete saņem augstu Ukrainas valsts apbalvojumu

Ukrainas premjērministrs Oleksijš Hončaruks Briselē pasniedzis Eiropas Parlamenta deputātei Sandrai Kalnietei vienu no augstākajiem Ukrainas valsts apbalvojumiem – Kņazienes Olgas

I šķiras ordeni. Prezidents Volodimirs Zeļenskis rīkojumu par ordeņa piešķiršanu Sandrai Kalnietei izdeva pērnā gada augustā, Ukrainas valsts neatkarības 28. gadadienā.

Laikraksts

BRĪVĀ LATVIJA

www.facebook.com/@brivalatvija

[www.twitter.com @briva_latvija](https://www.twitter.com/@briva_latvija)

Mājaslapa:

www.brivalatvija.lv

Latvisko
norišu
kalendārs

2. lpp.

Kas notiks
ar partiju
KPV LV?

5. lpp.

Valsts
prezidents
par pilsonisko
apziņu,
gaŗāmgājējiem
un valsti

6. lpp.

Numura
intervijā –
uzņēmējs
Pēteris Ragaušs

7. lpp.

Mārtiņš Rītiņš
aicina braukt
mājās

8. lpp.

In Memoriam –
dzejnieks
Leons Briedis

10. lpp.

LATVISKO NORIŠU KALENDĀRS

6. FEBRUĀRIS

Mūzikas grupa *Auļi* Briselē

Adrese: Centre Tour à Plomb, 24 rue de l'Abattoir, Brussel. Laiks: plkst. 19.45 – 21.30

Bungu un dūdu mūzikas grupa *Auļi* dibināta 2003. gadā ar mērķi aktīvi kopt un attīstīt dūdu un bungu mūziku Latvijā. 6 dūdinieki, kontrabasists un 3 bundzinieki uz skatuves rada spēcīgu un pozitīvu enerģijas lādiņu, kas aizrauj katru klausītāju, iesaistot un aicinot līdzīgi auļojošos ritmos. *Auļi* ir plaši pazīstami arī ārvalstīs, taču savas radošās darbības pamatā nezaudē saikni ar latviešu tautas mūziku. Latviešu dabas, folkloras, ziemeļu mītu iedvesmotu mūziku būs iespēja klausīties tepat Briselē.

Konkurss!!! Cik sver *Auļu* lielākās bungas?

Atbildes aicinām sūtīt uz lbb@latviesi.be. Pirmie trīs pareizo atbilžu autori saņems divus ielūgumus uz koncertu Briselē.

Durvis tiks vērtas vaļā jau no plkst. 19.

Bilētes: € 12,- pilna cena; € 9,- studentiem līdz 26 gadu vecumam, senioriem.

Visi laipni gaidīti!

6. FEBRUĀRIS

Ivetas Apkalnas koncerts Briselē

Adrese: BOZAR, tēlotājmākslas centrs, Ravensteinstraat 23, 1000 Brussel. Laiks: plkst. 20

Iveta Apkalna ir viena no savas paaudzes apdāvinātākajām ērģelniecēm. Kopš 2017. gada janvāra Ivetai Apkalnai ir liels gods kļūt par Hamburgas Elbas filharmonijas goda ērģelnieci (*Titularorganistin*), kas regulāri tur koncertē un ir šīs zāles ērģeļu koncertu programmu sastādītāja un mākslinieciskā vadītāja. Viņas spēlē savienojas spožs koncertiskums, perfekta virtuozitāte un nevainojama stila izpratne. Par savu īpašu misiju Iveta uzskata ērģelmūzikas ieskandināšanu ārpus baznīcu mūriem, propagandējot ērģeles arī kā lielisku koncertinstrumentu bez sakrālās funkcijas.

Jau trešo reizi viņa uzstāsies tēlotājmākslas centrā BOZAR, un būs iespēja baudīt unikālu mūziku, kur dzirdēsiet baroka perioda vācu komponistu Bahu pretstatā amerikāņu komponista Philip Glass minimālismam.

8. FEBRUĀRIS

Zviedrijas Latviešu apvienības Stokholmas nodaļas biedru pilnsapulce

Adrese: Wallingatan 34, 5. stāvā.

Laiks: plkst. 10

Pilnsapulces darba kārtība:

1. Pilnsapulces atklāšana.
2. Pilnsapulces priekšsēža(-des) un sekretāra(-es) ievēlēšana.
3. Divu protokola apstiprinātāju ievēlēšana.
4. Balsu skaitītāju vēlēšanas.
5. Balsstiesīgo biedru skaita konstatēšana.
6. Pilnsapulces izziņošanas likumības konstatēšana.
7. Dienas kārtības pieņemšana.
8. Iepriekšējās gada sapulces protokola pieņemšana.
9. Stokholmas nodaļas priekšsēža pārskats par 2019. gadu.
10. Stokholmas nodaļas grāmatveža ekonomiskais pārskats par 2019. gadu.
11. Revidentu ziņojums.
12. Valdes eventālā atbrīvošana no atbildības.
13. Valdes vēlēšanas.
14. Revidentu vēlēšanas.
15. Vēlēšanu komisijas vēlēšanas.

16. Pārējie punkti.

17. Sapulces slēgšana.

Stokholmas nodaļa dibināta kā Viduszviedrijas nodaļa 2012. gada 10. martā, pārdevēta par Stokholmas nodaļu 2015. gada 11. aprīlī.

9. FEBRUĀRIS

Mauču adīšana Briselē

Adrese: LR Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā, Avenue des Arts 23, 1000, Brisele

Laiks: plkst. 10 – 16

Nodarbību vadīs Maija Biķerņiece un Inta Jansone no Luksemburgas latviešu rokdarbu kopas *Sāntāpslis*.

Dalībniekiem jāņem līdzi: dzijas, adāmadatas, pērlītes, šķēres, lineāls – precīzāku informāciju par visu līdzi ņemamo jūs saņemsiet piesakoties.

Dalības maksa – ziedojums

Pieteikšanās līdz 5. februārim e-pastā: radosa.brisele@gmail.com.

9. FEBRUĀRIS

Dzimtās valodas diena Latviešu skolīnā Bērzaite, Freiburgā

Adrese: Leinhaldenweg 28, 79104 Freiburg im Breisgau, DE

Laiks: plkst. 10 – 18

Latviešu skolīnā Bērzaite aicina pieteikties ģimenes nodarbību dienai. Atsaucoties starptautiskajai dzimtās valodas dienai (*International Mother Language Day, 21st of Feb*), visu šo dienu palīdzēs bērniem apgūt latviešu valodu. Arī pieaugušajiem būs iespēja grupu darbā mācīties latviešu vai vācu valodu – pēc nepieciešamības.

MEDICĪNAS PAKALPOJUMI LATVIJĀ

2020. gada 8. februāris
10.00-18.00

LONDONA

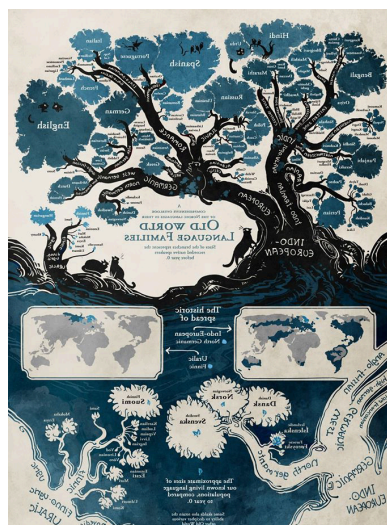
NOVOTEL LONDON WEST,
1 Shortlands, W6 8DR

Uzzini par ārstēšanās iespējām Latvijā, jaunākajām tehnoloģijām un pakalpojumiem medicīnā.

Saņem bezmaksas priekškonsultāciju no latviešu ārstiem:

- psiholoģijas-psihiatrijas-nervu saslimšanas konsultācija;
- zobārstniecības konsultācija;
- konsultācija par acu un redzes veselību;
- kāju vēnu pārbaude;
- konsultācija ginekoloģijā un reproduktoloģijā;

Papildus informācija: ej.uz/lv_med

Dalības maksa: 5 eiro par vienu bērnu, 10 par diviem un vairāk bērniem.

No plkst. 10 līdz 10.30 ierašanās, registrēšanās

No plkst. 10.40 līdz 12 spēles un aktivitātes visai ģimenei

Bērni dalās grupās pēc vecuma un iziet visas – valodas, mākslas un teātra nodarbības:

- 12.00 – 12.45 1. nodarbība
- 12.45 – 13.40 pusdienas
- 13.40 – 14.00 tikšanās zālē
- 14.00 – 14.45 2. nodarbība
- 14.45 – 15.30 tikšanās zālē
- 15.30 – 16.15 3. nodarbība
- 16.15 – 17.00 tikšanās zālē
- 17.00 – 18.00 dienas izvērtējums, noslēgums

Pieteikšanās līdz 2. februārim, rakstot uz dita.betere@gmail.com un nosaucot cilvēku skaitu un ierašanās laiku.

13. FEBRUĀRIS

Tautas mūzikas apvienības *Nielsens Lielsiens* koncerts Briselē

Adrese: LR Pastāvīgajā pārstāvniecībā Eiropas Savienībā, Avenue des Arts 23, Brussels 1000

Laiks: plkst. 18.30

Nielsens Lielsiens ir mūsdienu tautas mūzikas apvienība, kuru šobrīd veido vokālists un ģitārists Klāvs Kalnačs, kuŗš mūzicē arī neatkarīgās rok mūzikas kvartetā *Židrūns*, un bundzeniēks Mareks Kaminskis, kuŗš iepriekš spēlējis instrumentālās mūzikas apvienībā *Dun Dun*. Koncertu pārstāvniecībā sniegs mūsdienu tautas mūzikas duets *Nielsens Lielsiens* no Vidzemes.

Grupa pērn izdevusi albumu *Kad kniebējs knieb, kas klajā laists koncertsērijā ar mērķi atbalstīt mazākās Latvijas lauku bibliotēkas. Nielsena Lielsiena mūzika ir skanējusi arī kamerorķestra pavadījumā pie Brīvības pieminekļa Rīgā.*

Albums *Kad kniebējs knieb* noklausāms: nielsenslielsiens.bandcamp.com.

Uzmanību! Koncerta apmeklētājiem lūgums līdz 11. februārim pieteikt dalību e-pastā: lbb@latviesi.be. Neaizmirstiet paņemt līdzi personas apliecināšanu dokumentu.

13. FEBRUĀRIS

Latvju danči Hamburgā

Adrese: Sv. Ansgara ģimnazijas telpās (*Bürgerweide 33, 20535 Hamburg, ieeja no Alfredstraße*)

Laiks: plkst. 19 – 21
Jaunā gada pirmā mēneša vidū aicinām uz kārtējo danču vakaru. Uz dancošanu aicināts ir ik-

viens ar vai bez priekšzināšanām. Vakars ilgst aptuveni 2 stundas. To laikā mēs izdejojam aptuveni 10 – 12 dejas.

Kā tas viss notiek? Mēs sanākam, īsi iepazīstamies un tad dancojam. Dina un Zane parāda attiecīgo deju soļus un kustības, piemēram – plaukstu sasišanu, kājas pievilksanu vai elkoņos griešanas plaukstiņpolkā. Tad uzliekam mūziku – un aiziet! Laižamies dejā! Pa vidam izsmejamies, varbūt samaināmies ar deju partneriem; kad slāpst, tad padzeramies; atvelkam elpu un sākam atkal jaunu deju.

Latvju danči Hamburgā ir kopā sanākšana, latviska izdancošanās, parunāšanās un laba oma. Papildus tam mēs iepazīstinām citu tautu pārstāvjus Hamburgā ar mūsu kultūras tik dzīvīgu un enerģisku daļu – latvju dančiem! Danči Hamburgā tāpat kā to dalībnieki ir vismaz divvalodīgi: danči tiek vadīti gan latviešu, gan vācu valodā! Nāc un uzdanco ar mums arī Tu!

Lai uzdancotu gan Tūdaliņ, tāgadiņ, gan Pankūkas, gan Murgurdanci un citus labi zināmus un vēl ne tik pazīstamus dančus, kopā sanākam reizi mēnesī kopš 2017. gada rudens.

Labā ziņa: dejot nav jāprot – iemācīsies! Ja nav deju partnera – atradīsies!

Līdzī jāņem dejotprieks, ērtas deju kurpes un kas padzerams.

Dalība bez maksas, priecāsimies par ziedojumiem.

Vairāk informācijas var iegūt, rakstot Dinai: kultura@latviesi-hamburga.de

Kalendārs tapis sadarbībā ar latviesiem.com

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Brexit pārejas periodā Latvijas iedzīvotājus neskars

Ārlietu ministrija paziņojusi, ka no 1. februāra līdz 31. decembrim starp Eiropas Savienību (ES) un Lielbritāniju darbosies pārejas periods, kad Lielbritānija vairs nebūs ES dalībvalsts, bet uz to vēl attieksies ES tiesības un pienākumi.

ES pilsoņiem Lielbritānijā līdz 2021. gada 30. jūnijam jāpiesakās pastāvīgā vai pagaidu iedzīvotāja statusam. Proti, Latvijas pilsoņi, kas Lielbritānijā uzturas ilgāk par pieciem gadiem, var pieteikties uz pastāvīgo statusu. Turpretim tie Latvijas pilsoņi, kuri Lielbritānijā uzturējušies mazāk par pieciem gadiem, tostarp tie, kuŗu Lielbritānijā ar mērķi tur uzturēties ieradies līdz šī gada 31. decembrim, var pieteikties uz pagaidu statusu. Studentiem mācību maksa un pieeja studiju kredītiem šim un nākamajam mācību gadam saglabāsies esošajā kārtībā un līmenī.

Sandra Kalniete par turpmāko

Turpmākām sadarbības sarunām Eiropas Savienība (ES) patlaban ir vairāk gatava nekā Lielbritānija, atzinusi Eiropas Parlamenta deputāte Sandra Kalniete (JV). "Es domāju, ka patlaban ES ir vairāk gatavāka sarunām nekā Lielbritānija, jo Eiropas Komisija publicēs pamatnostādnes sarunām ar Lielbritāniju. Mēs vēlamies tādu vispārīgu, visaptverošu vienošanos par mūsu turpmāko sadarbību," norādīja Kalniete. Savukārt Lielbritānija vēlētos runāt par atsevišķiem līgumiem katrā no jomām, jo tas dotu iespēju britiem daudz labāk vienoties ar ES dalībvalstīm. "Pie šādiem nosacījumiem veidojas situācija, ko mēs nevēlamies pieļaut, jo katrā jomā dalībvalstu intereses ir atšķirīgas," piebilda Kalniete.

Valsts prezidenta pateicība Slovaķijas Republikai

31. janvārī Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili tikās ar Slovaķijas Republikas ārlietu ministru Miroslavu Lajčāku, lai pārrunātu abu valstu attiecības un aktualitātes ģeopolitikā, Eiropas Savienībā (ES) un NATO.

Egils Levits pauda pateicību M. Lajčākam par Slovaķijas ieguldījumu Baltijas reģiona drošības stiprināšanā, īpaši par dalību NATO paplašinātās klātbūtnes kaujas grupā Latvijā. Abas puses atzinīgi novērtēja divpusējās attiecības, uzsverot, ka Latvija un Slo-

vakija ir līdzīgi domājošas valstis un cieši partneri Eiropas Savienībā un NATO. Tika pārrunāti ES reģionālās drošības jautājumi, ES – Austrumu partnerība, ģeopolitiskās aktualitātes un izaicinājumi. Tāpat E. Levits un M. Lajčāks apmainījās viedokļiem par Pasaules ekonomikas forumu Davosā, tuvojošos Mīnchenes drošības konferenci, kā arī kopumā par ES dalībvalstu sadarbības jautājumiem. Sarunas noslēgumā M. Lajčāks izteica cerību, ka Latvijas Valsts prezidents un Ministru prezidents atsauksies ielūgumam 2020. gadā apmeklēt Slovaķijas Republiku.

Ojārs Ēriks Kalniņš ievēlēts par NATO un Ukrainas starpparlamentu padomes (UNIC) līdzpriekšsēdi. Padome tika izveidota 2002. gadā, akcentējot NATO Parlamentārās asamblejas lēmumu pastāvīgi pilnveidot sadarbību un attiecības ar Ukrainu.

Ojārs Ēriks Kalniņš, 13. Saeimas deputāts: "Esmu pateicīgs kollēģam par uzticēto pienākumu un atbildību. Drošas un demokratiskas Eiropas interesēs ir pastāvīga un arvien dziļāka Ukrainas eiroatlantiskā integrācija, kam jāiet kopsoli ar reformām, kas veido Ukrainu par tiesisku un eiropisku valsti."

Rinkēvičs tiekas ar archibīskapu Galageru

Ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs Rīgā tikās ar archibīskapu Polu Ričardu Galageru (*attēlā pa labi*), lai pārrunātu Latvijas un Svētā Krēsla divpusējo dialogu, sadarbību starptautiskajās organizācijās un aktuālos starptautisko attiecību jautājumus.

"Priecājos jūs uzņemt kā kollēģu pirmajā Svētā Krēsla "ārlietu ministra" vizītē Latvijā," sacīja Rinkēvičs, atzīmējot, ka 2018. gada 24. septembrī notikusi pāvesta Franciska vizīte Latvijā apliecina, ka Svētais Krēsls vienmēr ir sapratis un novērtējis Baltijas reģiona vajadzības, tostarp politiskās un garīgās. Latvija ir pateicīga par stingro Svētā Krēsla politiku, vienmēr atbalstot Latviju un visus Latvijas valsts okupācijas gadus neatzīstot tās inkorporāciju PSRS, atzina Rinkēvičs.

Tartu miera līgumam – 100

Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs piedalījās Tartu miera līguma simtgades svinībās Igaunijas pilsētā Tartu. Tartu līgums jeb Igaunijas un Padomju Krievijas miera līgums tika noslēgts 1920. gada 2. februārī pēc Igaunijas brīvības cīņām. Līgums noteica, ka Padomju Krievija bez ierunām atzīst Igaunijas neatkarību un uz visiem laikiem atsakās no visām tiesībām uz Igaunijas teritoriju. Līgums 1920. gada 30. martā tika ratificēts Maskavā, bet 1922. gada 22. jūlijā līgumu reģistrēja Tautu Savienībā.

"Pirms simt gadiem Tartu miera līgums radīja jaunu realitāti mūsu Baltijas reģionā. Latvijas un Igaunijas Neatkarības kaŗi noslēdzās ar uzvaru un mūsu valstu neatkarības izveidošanu. Svarīgi, ka Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas un Somijas tautas izmantoja savas pašnoteikšanās tiesības, izveidoja suverēnas valstis un atbrīvojās no Krievijas, kas noslēdzās ar mūsu valstu starptautiskas atzīšanas *de iure* un pilntiesīgas dalības starptautiskajā sistēmā," sacīja Rinkēvičs.

Pamiers starp

Latviju un Padomju Krieviju

Latgales atbrīvošanas operācija, Latvijas un Polijas armijām kopīgi padzenot komunistus no Latvijas teritorijas, bija prasījusi nepilnu mēnesi. Tā bija spoža uzvara, kuŗa tika gūta smagās kaujās un ļoti grūtos klimatiskajos apstākļos – brīžiem šķita, ka dziļais sniegums neizturamais sals paralizēs kaŗaspēka kustību. Tomēr, neskatoties uz visām grūtībām, 21. novembrī tika atbrīvota Rēzekne, 26. janvārī Ludza un, visbeidzot, 30. janvārī Zilupe. Pavisam Latgales atbrīvošanas operācijā Latvijas armija zaudēja aptuveni 600 kritušo. Pirms simt gadiem, 1920. gada 30. janvārī, Latvijas armija noslēdza Latgales atbrīvošanu, ieņemot Zilupi. Tāpat šajā dienā Maskavā tika parakstīts slepens pamiera līgums starp Latviju un Padomju Krieviju. Tās stājās spēkā 1. februārī, noslēdzot kaŗa darbības aktīvo fāzi. Labvēlīgā kaŗa darbības gaita ļāva Latvijas Pagaidu valdībai uzsākt gatavošanos Satversmes sapulces sasaukšanai.

Starptautiskajā tūrismā izstādē-gadatirgū *Balttour 2020*

Ārlietu ministrijas valsts sekretāra vietnieks-administratīvais direktors Atis Lots piedalījās starptautiskās izstādes-gadatirgus *Balttour 2020* atklāšanā. Ārlietu ministrija izstādē pārstāvēta jau trīspadsmito gadu. "Konsulārā dienesta ikdienas darbs apliecina, ka Latvijas ceļotāji arvien labprātāk dodas uz tālām un eksotiskām valstīm. Lai katrs Latvijas ceļotājs justos drošs savos ceļojumos, ministrijas standē *Ceļo droši* aicināsim pievērst īpašu uzmanību savai drošībai," teica A. Lots.

Latvijas uzņēmuma ražojums NATO armijām

Viens no lielākajiem metāllapstrādes uzņēmumiem Baltijas val-

SPILGTS CITĀTS

Krievijas premjēram jābūt isākam par Putinu...

Politologs Andris Sprūds intervijā Egilam Zirnim (Sestdiena)

Krievijas iedzīvotāji vēl lāgā nebija attapušies pēc abu Jaungada svinībām, kad prezidents Vladimirs Putins jau bija sagādājis virkni pārsteigumu – bija atlaidis ģenerālprokuroru, pieņēmis Dmitrija Medvedeva valdības atkāpšanos un viņa vietā iecēlis nevienam nezināmo Michailu Mišustinu. Savā uzrunā par stāvokli valstī ierosinājis sarīkot referendumu par grozījumiem Krievijas konstitūcijā. Neviens taču negaidīja, ka 15. janvārī Medvedevs vairs nebūs Krievijas premjērs. Ko par to saka Andris Sprūds?

Tā principā ir tāda sudraba lode, kuŗu var izšaut, bet tikai vienreiz. Skaidrs, ka īsti populārs Medvedevs vairs nebija. Pensiju reforma bija valdības atbildība, un var teikt, ka Putins vienmēr ir bijis ļoti veikls, izkārtotot tā, ka visi sasniegumi ir viņa sasniegumi. bet visas neveiksmes – valdības, tāpat netiešā veidā Medvedeva neveiksmes. (...)

Medvedevs ir bijis lojāls un arī pietiekami vājš – un tas ir bijis Medvedeva lielais spēks. Nevar pilnībā izslēgt, ka

Medvedevs varētu arī būt nākamais prezidents. Viņš ir bijis prezidents tikai vienu termiņu. (...)

Medvedevam ir savas lielās priekšrocības, un viņš arī netiek uzņemts. Tas, kas ir bijis negaidīti, – diez vai mēs kāds domājam, ka Michails Mišustins kļūs par premjēru. Viņa vārds nekur nefigurēja... Šobrīd viņam ir jauna iesauka – Miš-Miš. Viena lieta, kas ir ievērota, – Putinam ir ļoti svarīgi premjēra amatā nozīmēt cilvēku, kuŗš ir isāks par viņu, ja runājam kremlinoloģijas sazvērētības teorijās. Tāds bija Medvedevs, un tāds izskatās arī Mišustina kungs. Līdz ar to, ja mazliet mainām hipotēzi par plikgalvainajiem un matainajiem, kas viens otru nomaina Krievijas varas virsotnē, nākamajam Krievijas premjēram un prezidentam jābūt isākam par Putinu, lai viņu neaizēnotu. – ne fiziski, ne juridiski, ne arī de facto varas ziņā.

stis – SIA VALPRO – noslēdzis līgumu ar NATO atbalsta un iepirkumu aģentūru par metāla kanu ražošanu sabiedroto valstu armijas vajadzībām. Tas ir ieguvums uzņēmumam un arī kvalitātes novērtējumam. Aizsardzības ministrijā uzsver – militārā industrija Latvijā turpina attīstīties. Aizsardzības ministrs Artis Pabriks (*Attīstībai/Par!*) min, ka militārā industrija Latvijā turpina strauji attīstīties, tāpēc viens no ministrijas uzdevumiem ir sniegt arī savu atbalstu šīs jomas uzņēmējiem.

Latvija saņēmusi reaģentus jaunā koronavīrusa noteikšanai

31. janvārī Latvija no Vācijas saņēmusi 50 reaģentus jaunā koronavīrusa noteikšanai, bet vēl 100 reaģentus plānots saņemt vēlāk, laikrakstam *Latvijas Avīze* pastāstījis Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas (RAKUS) references laboratorijas galvenais speciālists Sergejs Ņikišins. Pirms šie reaģenti atvesti uz Latviju, laboratorijai bijusi vienošanās ar līdzīgu laboratoriju Nīderlandē, kā arī Zviedrijā, ar kuŗu ir noslēgts sadarbības līgums gan par nezināmu vīrusu noteikšanu, gan laboratoriskajiem izmeklējumiem bistamu infekciju gadījumos. "Ja būs vajadzīgs lielāks daudzums reaģentu, tad operatīvi veiksīm iepirkumu. Esam gatavībā, lai ātri tos varētu saņemt. Ļoti ceram, ka tas nebūs nepieciešams," laikrakstam sacījis laboratorijas galvenais speciālists. Koronavīrusu iespējams atklāt piecu stundu laikā no pacienta iztriepju parauga, kas

ņemts no deguna un rīkles, saņemšanas brīža. Laboratorijā ar Ņikišinu kopā strādājot pieredzējuši speciālisti, kuŗi ziemas sezonā galvenokārt ir nodarbināti ar gripas vīrusa, kā arī parasto koronavīrusu testēšanu, kas ierosina akūto respiratoro saslimšanu.

Latvijas pilsonē no koronavīrusa skartās Uhaņas evakuēta uz Franciju, kur viņa pavadīs divas nedēļas karantinā, savā tviterkontā paziņojis ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs.

VID virtuālais asistents sniedzis atbildes

Veiksmīgi noslēgusies Valsts ieņēmumu dienesta (VID) virtuāla asistenta Toma testēšana. Tās laikā tehniska rakstura darbības traucējumi netika konstatēti un VID ieguva vērtīgu informāciju, kas turpmāk palīdzēs pilnveidot Toma dialogus. Testa režīma laikā klienti aktīvi konsultējās ar tiešsaistes virtuālo asistentu un izmantoja Toma esošās pamatzināšanas par šādām temām – saziņa ar VID, saimnieciskās darbības veicēju reģistrēšana, gada ienākumu deklarācijas iesniegšana un attaisnotie izdevumi, kā arī mobilā lietotne "Attaisnotie izdevumi". Publiskās testēšanas laikā virtuālā asistenta tehniskas darbības problēmas netika novērotas. Kopumā janvārī Toms ir saņēmis 46774 ziņas no 14792 lietotājiem, un par visaktīvāko dienu var uzskatīt 3. janvāri, kad ar Tomu konsultējās 1453 lietotāji.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Archeoloģisku ansambli piesaka pasaules mantojumam

Latvija UNESCO Pasaules mantojuma sarakstam nominējusi Grobiņas archeoloģisko ansambli. Grobiņas archeoloģiskais ansamblis ir unikāla un labi saglabāta liecība par pirmsvikingu laika skandinavu un vietējo kultūru – kuršu – saskarsmi.

Nominācija sagatavota vairāku gadu darba rezultātā – archeoloģiskā mantojuma vērtību apzināšanā un izcelšanā, sadarbojoties profesionāļiem, pašvaldībai un sabiedrības interešu grupām. Šis nominācijas sagatavošanā sadarbojās Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde, Grobiņas novada dome, Latvijas Universitāte un citas institūcijas ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas atbalstu. Iesniegtās nominācijas Pasaules mantojuma sarakstam izvērtē padomdevējainstitūcija Starptautiskā ievērojamo vietu un pieminekļu padome (ICOMOS). Ņemot vērā ekspertu ieteikumus, lēmumu par vietas iekļaušanu Pasaules mantojuma sarakstā pieņēma UNESCO Pasaules mantojuma komiteja.

UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā no Latvijas pašlaik iekļauti divi objekti – Rīgas vēsturiskais centrs (iekļauts sarakstā 1997. gadā) un Strūves meridiāna loka divi punkti (iekļauti 2005. gadā). Pasaules mantojuma saraksts ietver pasaules nozīmīgākās kultūras un dabas mantojuma vietas, kurām piemīt īpašas nozīmes universāla vērtība. Pašreiz Pasaules mantojuma sarakstā iekļauta 1121 vieta, kas atrodas 167 pasaules valstīs.

Latvietis Šveicē atver īpašu mākslas galeriju

Pēc 17 darba gadiem Šveices Nacionālajā muzejā latvietis Uldis Mākulis aizgājis no stabila, labi apmaksāta darba un uzsācis, kā pats teic, ko visai pārgalvīgu – Cīrichē atvēris savu galeriju ARS28, kurā plānots popularizēt Baltijas valstu mākslu, uzsvāru liekot uz laikmetīgo mākslu. Pirms dažām dienām, viesojoties Šveicē, galeriju apmeklēja un savu atzinību izteica arī Latvijas prezidents Egils Levits ar kundzi Andru.

Februārī galerijā bija skatāma pirmā izstāde *Wilde Seelen* (vācu val. – “Nepieradinātās dvēseles”)

vai “Mežonīgās dvēseles”), kurā skatāmi latviešu un igauņu laikmetīgās mākslas darbi.

Koris Latvija Amsterdamas koncertzālē

Valsts Akadēmiskā koris *Latvija* vīru grupa vienā no pasaules izcilākajām koncertzālēm – Amsterdamas *Concertgebouw* – 30. un 31. janvārī atskaņoja krievu komponista Igora Stravinska operu “Kēniņš Edips”.

Alūksnes Valsts ģimnazijā darina tautastērpus

Darināt savu tautastērpu ir nopietns eksāmens jau pieredzējušām rokdarbniecēm, bet ķerties pie šī darba jau skolas solā, šķiet, pavisam pārdroša iecere. Taču Ernsta Glikas Alūksnes Valsts ģimnazijā nu jau kuŗo gadu, mājturības skolotājas Antras Strazdas rosinātas, vidusskolas meitenes darina savus tautastērpus, tā šopavas izlaidumā 14 skolas absolventes varēs ierasties jau savos, pašu austos, šūtos tautastērpos, kopumā skolā ir tapuši 38 tērpi. Kā aizsākusies šī ierosme un kāda ir jauno rokdarbnieču motivācija tērpu gatavošanā? “Man ir Vidzemes, Liepas pagasta tērps, pati audu vasarā, es tā katru dienu intensīvi nācu uz skolu, katru dienu.”

12. klases skolniece Dana Deņeiko ir viena no šigada absolventēm, kuŗai ir tapis savs tautastērps. Meitene stāsta – zinot, ka jau iepriekšējos gadus mājturības stundās ir gatavoti tautastērpi, ir vēlējusies izmantot šo iespēju.

Uzsākta gatavošanās 2023. gada Dziesmu un Deju svētkiem

Gatavojoties XXVII Vispārējiem Dziesmu un XVII Deju svētkiem, kas notiks 2023. gada jūlijā, izsludināti pirmie konkursi par divu lielkoncertu māksliniecisko koncepciju izstrādi: “XXVII Vispārējo Dziesmu un XVII Deju svētku Koru lielkoncerta mākslinieciskā koncepcija” un “XXVII Vispārējo latviešu Dziesmu un XVII Deju svētku Deju lieluzveduma mākslinieciskā koncepcija”. Šī gada otrajā pusē plānots izsludināt Dziesmu un Deju svētku Noslēguma koncerta Lielajā Me-

žaparka estrādē mākslinieciskās koncepcijas konkursu.

Čellu trio “Melo-M” mūziķi gadu sākuši

darbīgi – nupat skatītāju vērtējumam nodots jauns grupas video kopā ar DJ *Makree*, savukārt no marta beigām līdz maijam vairākās Latvijas pilsētās notiks koncertturnejas “Pieci elementi” koncerti, kuŗos trio čellisti mūzicēs kopā ar pazīstamo dziedātāju Dināru Rudāni.

“Melo-M” jaunākais video tapis dziesmai *Made Of*, kuŗa oriģināla izpildītāja ir zviedru soliste Nause. Skaņdarba ierakstā un video uzņemšanā trio mūziķi sadarbojušies ar pazīstamo latviešu didžeju *Makree*. Video filmēts Rīgas Melgalvu namā.

Godalgas ledus skulptoriem no Latvijas

Jelgavas tēlnieku komanda Kārlis Īle un Maija Puncule izcīnījuši otro vietu Edmontonas starptautiskajā ledus skulptūru festivālā *Iceon Whyte*, savukārt Leikluisā notiekošajā ledus skulptūru festivālā *Ice Magic* Īlem izdevies iegūt pirmo vietu “zibens skulptūru turnīrā”, informēja Jelgavas pašvaldība. Savukārt Kanadā notiekošajā Leikluisas ledus skulptūru festivālā Īle ieguvis pirmo vietu ledus skulptūru “zibens turnīrā”, stundas laikā no viena ledus bloka izveidojot 1,6 m augstu žirafi.

Kārlis Īle un Maija Puncule arī šogad bija ieradušies Kanadā, lai piedalītos ledus skulptūru veidošanas sacensībās Otavas *Winterlude* festivālā.

Kārlis Īle rādīja uz ekrāna vairākus piemērus no viņu darbiem, liela daļa no tiem bija ieguvuši pirmo vietu sacensībās. Mēs uzzinājām, ka viņi nodarbojas ne tikai ar ledu, bet ar vairākiem citiem materiāliem, piemēram, smiltīm un dzelzi.

Dāvis Šimanis pabeidzis filmēt “Gads pirms kaŗa”

Šajās dienās uzņemtas pēdējās epizodes Prāgā, un līdz ar to pilnībā noslēgusies režisora Dāvja Šimaņa jaunās spēlfilmas “Gads pirms kaŗa” uzņemšana.

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

KANADA. Latvijas vēstnieks Kārlis Eichenbaums un vēstniecības Otavā darbinieki triju dienu gaŗumā enerģiski atbalstīja māksliniekus Kārli Īli un Maiju Punculi, kas arī šogad piedalījās tradicionālajā Otavas Kanadas ziemas festivāla *Winterlude* starptautiskajā ledus skulptoru sacensībās. Filigrānā, dziļdomīgā ledus skulptūra “Trauslais līdzsvars” (*Fragile Balance*) atgādina par mūsu pasaules trauslumu, kur līdzsvaru var tik viegli izjaukt. Latviešu darbs godam izpelnījās augstāko novērtējumu un vienprātīgu tiesnešu atzinību, Latvijas pārstāvji ieguva Lielo balvu, kā arī tiesības pēc gada piedalīties sacensībās atkal.

MOLDOVA. Vēstnieks Uldis Mikuts tikās ar Moldovas ārlietu un Eiropas integrācijas lietu ministru Aurēliju Čokoju (*Aureliu Ciocoi*), lai pārrunātu Latvijas un Moldovas divpusējās sadarbības jautājumus, turpmākās sadarbības prioritātes un Moldovas reformu ieviešanas gaitu.

ČECHIJA. Liepājas teātra valdes priekšsēdis Herberts Lauksteins un valdes locekle Eva Ciekurze apmeklēja Dienvidčehijas teātri Čehu Budejovicē. Liepājas teātra un Latvijas vēstniecības Čehijā pārstāvji tikās ar Čehu Budejovices mēra pirmo vietnieku Juraju Toma un Dienvidčehijas teātra direktoru Lūkašu Prūdeku. Tika skarts arī jautājums par Čehijā slavenā scēnografa Johana Brēma, kuŗš dzimis Liepājā, piemiņas godināšanu, piemēram, izvietojot piemiņas plāksni pie ēkas Liepājā, kuŗā viņš savulaik dzīvojis.

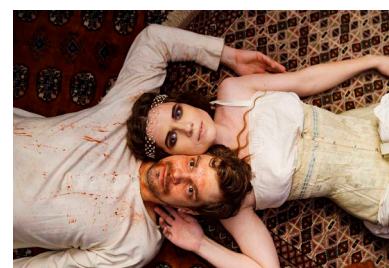
ĪRIJA. Latvijas vēstnieks Īrijā Jānis Silis sestdien, 21. martā, plkst. 13 laipni aicina uz neformālu tikšanos visus tos Latvijas pārstāvjus, kas Īrijā strādā vai studē IT, tehnoloģiju attīstības un inovāciju sfērā. Tikšanās notiks vēstniecības telpās 23 *Fitzwilliam Place, Dublin 2*. Šis būs pirmais mēģinājums vienkopus saaicināt noteiktu jomu profesionāļus, lai neformālā gaisotnē iepazītos, pārrunātu aktualitātes un dalītos pieredzē.

KRIEVIJA. 27. janvārī Latvijas vēstnieks Krievijā Māris Riekstiņš un vēstniecības darbinieki, atzīmējot Latvijas Republikas starptautiskās atzīšanas (*de iure*) 99. gadadienu, nolika ziedus pie represiju upuru pieminekļa Komunarkā (Maskavā) un ar klusuma brīdi godināja represēto Latvijas ārlietu dienesta darbinieku piemiņu.

• Latvijas vēstniecības Krievijā sadarbības partneriem bija iespēja noskatīties režisores Annas Vidulejas filmu *Homo novus* (2018). Aicinātie diplomātisko pārstāvniecību Maskavā, Latvijas diasporas, vietējo teātru un kino pārstāvji, kā arī uzņēmēji tika iepazīstināti ar Latvijas Simtgades filmu, kas ieguvusi lielu popularitāti gan pašmāju auditorijā, gan starptautiskos kinofestivālos.

SPĀNIJA. 28. janvārī vēstniece Argita Daudze sniedza priekšlasījumu un piedalījās diskusijā “Latvijas valsts un armijas simtgade. Ziemeļeiropas valsts no tās dibināšanas brīža 1918. gadā līdz EŠ un NATO”. Priekšlasījuma laikā vēstniece stāstīja par svarīgākajiem notikumiem Latvijas valsts vēsturē, uzsvāru liekot uz Latvijas *de iure* statusu Aukstā kaŗa laikā un latviešu diplomāta Roberta Kampusa darbu Spānijā. Vēstniece izcēla Latviju kā modernu un mūsdienīgu valsti, kas ir EŠ un NATO dalībniece, pateicās Spānijai par solidaritāti un dalību NATO starptautiskajā kaujas grupā Latvijā, tādējādi preventīvos nolūkos sargājot NATO valstu kopīgo robežu.

NORVĒGIJA. Latvijas vēstniece Norvēģijā Judīte Dobeļe laikā no 25. – 27. janvārim darba braucienā apmeklēja Norvēģijas ziemeļu pilsētu Trumsi, lai ar vietējam amatpersonām diskutētu par sadarbības iespējām kultūras un izglītības jomās, kā arī piedalītos 14. starptautiskajā konferencē *Arctic frontiers*, kuŗas vadmotīvs 2020. gadā ir “Zināšanu spēks” (*The Power of Knowledge*). Konference ir kļuvusi par ikgadēju un plaši atpazīstamu sarīkojumu, kuŗā tiekas Arktikas valstu pārstāvji, politiķus veidotāji, zinātnieki, uzņēmēji un citi ieinteresētie, lai diskutētu par sadarbību dažādās nozarēs un veidotu atbildīgu, zināšanās balstītu un ilgtspējīgu ziemeļu reģionu attīstību.

Aina no filmas

Vēsturiskais trilleris, kas seko leģendārā anarchista Pētera Māldera traģikomiskajam un sirreālajam ceļojumam īsi pirms Pirmā pasaules kaŗa sākuma, Latvijas kinoteātros gaidāms nākamā gada sākumā.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

ASV prezidents Donalds Tramps pēc savas dabas ir biznesmenis. Tāpēc viņa Izraēlas un palestīniešu konflikta atrisināšanas plāns, ko būtībā izperinājis viņa svainis Džareds Kušners, nosaukts par “gadsimta darījumu” (*Deal of the century*). Viņaprāt, viņš ir baigā sajūsmā – šis plāns, kuŗa “iemiesošana” paredzēti četri gadi, esot “fantastisks”. Taču tā vien šķiet, ka runa ir par fantaziju, kuŗai maz izredžu piepildīties.

Plāns paredz, ka tiks anektētas visas izraēliešu apmetnes (*settlements*), kas “uzdigušas” palestīniešu apdzīvotajā *West Bank* teritorijā, tikai pārdēvējot tās par “kopianām” (*communities*). Aptuveni 80 procentiem no *West Bank* paliek, var teikt, palestīniešu pār-

ziņā, un tur nu tagadējās pašpārvaldes vietā paredzēta – gavilējiet! – “Palestīnas valsts” ar valdību, parlamentu, pilntiesīgām pasēm u. tml. Bet – tas lielais “bet” – šī valsts būs pilnīgi demilitarizēta, tai nebūs armijas, tās gaisa telpu pilnībā kontrolēs Izraēla, tāpat kā robežpunktus, un tai būs aizliegts noslēgt jebkādas alianses ar citām valstīm. Saikni ar kaimiņvalsti Jordāniju nodrošinās ... divi tilti pār Jordānas upi.

Jeruzaleme kā bija, tā paliek “vienotā un nedalāma” Izraēlas galvaspilsēta, bet – gavilējiet – tās ziemeļaustrumu nomalē ir ciemats Abudisa, ko varēs pasludināt par palestīniešu valsts galvaspilsētu, un ASV tur varēs ierīkot savu vēstniecību. Ja palestīnieši

grib, viņi varēs tai dot nosaukumu “Kuds” (Jeruzaleme).

Taču te nu nāk tas lielais klupšanas akmens, kas jau tagad draud “fantastisko” Trampa plānu padarīt par tukšu fantaziju: plāns paredz Gazas joslu, kur mīt pāri par diviem miljoniem palestīniešu un ko kontrolē teroristiska organizācija “Hamas”, pilnīgi atbruņot. Kā zināms, “Hamas”, kas tur atrodas pie varas kopš 2007. gada, atrodas kaŗa stāvoklī ar Izraēlu un neatzīst tās eksistences tiesības. Kā nu iecerēta Palestīnas valsts var šo joslu atbruņot? Tur joprojām atrodas gatavībā neskaitāmas raķetes, tostarp tādas, kas sasniedz Telavīvu.

Trampa iemīļotais jēdziens ir “darījums” un iemīļotā svira – nauda, daudz naudas. Tāpēc jau

ilgi pirms šī plāna publicēšanas Bahreinas emirātā tika sasaukta starptautiska biznesmeņu un finansistu konference un “atslepenota” šī plāna “ekonomiskā daļa” – paredzēts ieguldīt 50 miljardus dolāru ne tikai Palestīnā, bet arī kaimiņzemes Jordanijas ekonomikas uzplaukumam, dzīves līmeņa pacelšanai, modernākas tehnoloģijas attīstībai.

Skan vilinoši, protams, bet vai pat mērenie palestīniešu politiķi būs gatavi pieņemt šo dāvanu, ja cena ir nevarīgs, teritoriāli nošķirts valsts surogāts?

2. martā paredzētas Izraēlas parlamenta vēlēšanas – trešās nepilna gada laikā. Iepazīnušies ar “gadsimta darījumu”, gan Izraēlas premjermīnistrs Benjamins Netanjahu,

gan opozīcijas līderis – apvienības “Zili balts” priekšsēdis Benijs Gancs deva savu piekrišanu. Netanjahu – tāpēc, ka apmetnes varēs anektēt, Gancs tāpēc, ka kaut vai biklas palestīniešu valsts izveidošana pārvelk svītru Izraēlas labējo nacionālistu vēlmei anektēt visu *West Bank* un valdīt pār visu zemi līdz Jordanas upei, jo tad Izraēlas abu tautu samērs būs 50:50, un tā faktiski kļūtu par divkopienu valsti. Tas būtu mūsu 2000. gadu cerību gals, tad mums vairs nebūs pašiem sava valsts, kas izcīnīta un starptautiski atzīta 1948. gadā.

“Darījums”, pat ar 50 miljardu dolāru piekabi, diez vai pārvarēs divus nesamierināmus naratīvus, divas atšķirīgas atbildes uz jautājumu – kam pieder Svētā zeme?

SALLIJA
BENFELDE

Partija KPV LV 13. Saeimas vēlēšanās ieguva otro lielāko mandātu skaitu aiz *Saskaņas* – proti, 16 deputātu vietas. Šobrīd frakcijā vairs palikuši tikai 10 deputāti un sestdien, 8. februārī, partijas biedru sapulcei būs jālemj vai nu par partijas pašlikvidēšanu, vai par tās līdzpriekšēža un partijas dibinātāja Artusa Kaimiņa izslēgšanu no partijas. Iespējams, partija lems par tās nosaukuma maiņu.

No Saeimas frakcijas Artusu Kaimiņu un arī deputātu Aldi Blumbergu izslēdza jau 8. janvārī. Frakcijas vadītāja vietnieks Ēriks Pucens skaidroja, ka Kaimiņš un Blumbergs balsojumus ir uzticīgi valdības koalīcijai, bet ne partijai un tās darbam Saeimas frakcijā. Jāpiebilst, ka acimredzot “punktu uz i uzlika” Kaimiņa un Blumberga balsojums par Rīgas domes atļaušanu kopā ar koalīciju, kuŗa joprojām ir KPV LV, kamēr pārējie frakcijas biedri balsoja pret domes atļaušanu.

Īsais kopsavilkums par aizgājējiem un palicējiem

Partijas biedru izslēgšana un aiziešana no frakcijas vai partijas sākas jau pirms gada.

2019. gada 4. februārī partijas valde nolēma izslēgt no KPV LV savu bijušo premjera amata kandidātu Aldi Gobzemu. Toreiz Gobzema izslēgšanu rosināja Artuss Kaimiņš, par pamatojumu minot partijas reputācijas grausšanu.

2019. gada maijā no partijas izstājās viena no tās skaļākajām balsīm Linda Liepiņa. Deputāte skaidroja, ka viņas lēmums ir saistīts gan ar frakcijā notiekošo, gan ar to, ka vairums KPV LV locekļu prezidenta vēlēšanās atbalstīja Egila Levita kandidātūru. Pati Liepiņa nobalsoja par savu partijas biedru Didzi Šmitu. No

partijas izstājās arī deputāte Katrīna Sprūde – arī tāpēc, ka KPV LV neatbalstīja Didža Šmita kandidātūru Valsts prezidenta amatam un arī tādēļ, ka Šmits netika no partijas virzīts uz obligātā iepirkuma komponentes (OIK) sistēmas jautājumiem veltīto parlamentārās izmeklēšanas komisiju.

Jūnijā no KPV LV Saeimas frakcijas izstājās arī pats Didzis Šmits, jo partija neatbalstīja viņa vēlmi strādāt minētajā parlamentārās izmeklēšanas komisijā.

Protams, visi izslēgtie vai aizgājušie joprojām ir Saeimas deputāti, tikai tagad viņi ir neatkarīgie, pie frakcijām nepiederošie deputāti.

Jāpiebilst, ka pret frakcijas vadītāju un neformālo partijas līderi Ati Zakatistovu ir sākta kriminālvajāšana, bet pret vēl pašreizējo partijas līdzpriekšsēdētāju Artusu Kaimiņu ir ierosināts kriminālprocess.

Partijai joprojām ir arī trīs ministri: labklājības ministre Ramona Petraviča, ekonomikas ministrs Ralfs Nemiro un iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens. Ralfs Nemiro deputāta mandātu ir nolīcis uz laiku, kamēr ir ministra amatā, bet Ramona Petraviča cieši turas pie deputātes un arī ministres krēsla, jo likums to atļauj. Sandis Ģirģens netika ievēlēts, toties Saeimas frakcijā deputāta mandāts ir viņa brālim Kaspāram Ģirģenam.

Manuprāt, ir labi redzams, ka partija un ministri ļoti cieši turas pie varas, negrib to zaudēt, tāpat kā negrib zaudēt 600 tūkstošus eiro lielo valsts finansējumu partijai. Ja partija pašlikvidētos, tad lielās naudas vairs nebūtu. Savukārt kaimiņš saka, ka KPV LV jālikvidējas, jo tā vairs nav tā partija, kuru viņš savulaik dibināja.

Populistu strupceļš Latvijas politikā

Kas notiek?

Artuss Kaimiņš apgalvo, ka caur ekonomikas ministra padomnieku Pāvelu Rebenoku tiek istenotas Andŗa Šķeles un Ainara Šlesera intereses. Kaimiņš apšaubā arī iekšlietu ministra darbu, jo aiz viņa stāvo vairāku uzņēmēju intereses. Savukārt iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens apgalvo, ka patiesībā kaimiņš jau sen strādā citās partijās – Jaunās konservatīvās partijās (JKP) – interesēs un tieši pateicoties tās deputātei, JKP frakcijas un Juridiskās komisijas priekšsēdei Jutai Strīķei, Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) ir mainījis nozieguma kvalifikāciju un tagad viņu tur aizdomās par grāmatvedības noteikumu pārkāpšanu mantkārīgā nolūkā.

Jāatzīst, ka pārmetumi ekonomikas ministram izskatās visai ticami, ja atceras dažu labu viņa lēmumu, tomēr ar šādiem apgalvojumiem, piemēram, tiesā nepietiktu. Iekšlietu ministra apgalvojumi gan vairāk izskatās pēc brīvās fantāzijas lidojuma, jo nav pamata uzskatīt, ka jaunā KNAB vadība klausītu kāda deputāta vēlmēm noteikt biroja rīcību. Lai kā tur arī būtu, šobrīd savstarpējie apvainojumi gāžas kā no pārpilnības raga, neklusē arī izslēgtie un aizgājušie. Protams, ir grūti prognozēt, vai, pirmkārt, biedru sapulce notiks, jo līdz šim nekādi nav izdevies sapulcei savākt biedru vairākumu. Otrkārt, grūti pateikt, ko biedri domā par savas partijas deputātu un amatpersonu darbiem. Labklājības ministres darbība īsti neliecina par piemērotību amatam, arī pārējo partijas ministru darbi brīžam liek jautāt, kāpēc un ko tas nozīmē.

Populistu liktenis

Partija KPV LV jau no tās izveidošanās dienas tiek dēvēta par

populistu partiju. Kā zināms, populisms (no latīņu: *populus* – tauta) ir vēlētajiem tīkami, taču nepiepildāmi solījumi, kuŗu izmantošanas mērķis ir iegūt plašu tautas masu atbalstu un popularitāti. Runājot par populismu Latvijā, nereti tiek pieminēts bijušā premjera, tagad Eiropas komisijas viceprezidenta un komisāra Valda Dombrovska paziņojums, ar kuŗu viņš reiz sāka savu runu vienā no *Vienotības* kongresiem: “Rēgs kļīst pa Eiropu. Populisma rēgs.” Protams, tas ir pārfrāzēts slavenais Marksa un Engelsa citāts par “komūnisma rēgu”. Kā šī “rēga klejošana” beidzās, laikam gan zina visi. Populisma rēga sastrādātais jau tagad labi redzams gan ASV, gan vairākās Eiropas valstīs. Ir problēmas, kas netiek laikus risinātas, dzīves ritms kļūst aizvien straujāks, pārmaiņu ir aizvien vairāk, un cilvēkiem ir grūti tām piemēroties, aug neapmierinātība. Latvijā netrūkst gadu gadiem nerisinātu jautājumu, vēlētajiem ir noguruši un tad, protams, solot visu izslaucīt ar jaunu un tīru slotu, visu sākt no jauna un tūlīt,

vēlētāju atbalsts ir garantēts.

KPV LV, jautāta par saviem solījumiem, tagad saka, ka viņi jau to visu būtu izdarījuši, ja vieniem pašiem būtu vairākums Saeimā, un ka vispār tie nav bijuši solījumi, bet vīzijas par to, kā vajadzētu būt. Vai solījumi vispār būtu izpildāmi, ja partija valdītu viena, bez koalīcijas, tās pārstāvji sarunās īpaši neielaižas, jo par vīzijām taču neesot jādiskutē, tās esot nākotne, uz kuŗu jātiecas.

Neatkarīgi no tā, ko lems biedru sapulce (ja tā, protams, notiks!), manuprāt, partiju KPV LV jau var ierakstīt vienā no Latvijas politikas vēstures lappusēm, jo populisms vienmēr iegāžas lielā un dziļā bedrē tajā brīdī, kad jāsāk istenot dižās idejas par nākotni. Šīm vīzijām ir mazs sakars ar reālo dzīvi un tās iespējām – var, piemēram, ignorēt to, ka ūdens ir slapjš, un solīt, ka tas vairs nevienu un neko nesaslāpina, bet ūdens ir un būs slapjš, pat ja slēpsies zem lietussarga. Tādēļ atliek vērot, kā un vai “zemestrīce” partijā ietekmēs valdības darbu.

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

Par pilsonisko apziņu, garāmgājējiem un valsti

Latvijas Valsts prezidents Egils Levits intervijā Sallijai Benfeldei

Cik daudz diaspora var dot Latvijas attīstībai, un ko Latvija var dot diasporai, piemēram, pilsoniskās apziņas izpratnē un veidošanā?

Latvijas valstij ir noteikta teritorija, bet latviešu nācijai nav noteiktas teritorijas. Nācija ir pārstāvēta tur, kur ir latvieši, un tā ir pārstāvēta daudzās zemēs, un daudzviet šī pārstāvniecība ir liela. Jāteic, ka valsts un nācija nav identiski, bet savstarpēji saistīti jēdzieni. Latviešu nācija ir Latvijas valsts pamats, un valstij ir jēga tad, ja pastāv latviešu nācija. Protams, pie latviešu nācijas pieder visi, kuŗi lieto latviešu valodu, kultūru un jūtas tai piederīgi. Jā, daļa latviešu nācijas dzīvo ārpus Latvijas valsts, bet piederība nācijai no tā nav atkarīga. Tu esi un paliec latvietis, vienalga, kur atrodi – Romā, Pekinā vai Dublinā. Jebkuŗai nācijai piemīt kopības apziņa, kas vērsta uz savu valsti. Daži šo saistību un kopības sajūtu izjūt spēcīgāk, citi mazāk. Tā ir pašsaprotama mūsdienu realitāte, kas jāņem vērā arī mūsu valsts politikā, kuŗā ir jādomā par visu latviešu interešu īstenošanu arī praktiski. Piemēram, nesen man bija saruna par *Brexit*, un Latvijas valstij, protams, interesē, kāds būs Latvijas pilsoņu statuss pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības. Demokrātiskā valstī šīs saites ir divpusējas – valsts rūpējas par savas valsts nācijas piederīgajiem, un nācijai piederīgie savukārt rūpējas par savu valsti. Vēlreiz gribu atkārtot, ka mūsdienās tāda situācija ir pašsaprotama.

Pēdējos gados daudz runājam par pilsoniskās sabiedrības, tiesiskuma izpratnes un pilsoniskās apziņas veidošanu. Diaspora, arī jaunieši, ne sevišķi aktīvi piedalās vēlēšanās. Vai diasporas skolās un vasaras nometnēs būtu vajadzīgs mācību priekšmets vai nodarbības pilsoniskajā izglītībā?

Pilsoniskās apziņas un valsts piederības veidošanā ir divas pakāpes jeb līmeņi. Sevis apzināšanās kā latvietim, pirmām kārtām ir valodas un kultūras jautājums. Nākamais līmenis ir pilsoniskā apziņa. Tagad mums ir sava valsts, bet pirms tam, tiem latviešiem, kuŗi dzīvoja ārzemēs, trimdā, tieši pilsoniskā apziņa lika iestāties par savu valsti, tās neatkarības atjaunošanu. Tas ir labs piemērs, kā ārpus valsts darbojas nācijas pilsoniskā apziņa. Šodien mums ir svarīga valsts attīstība, un nācijas pilsoniskajai apziņai tajā ir ļoti liela nozīme. Tāpēc es domāju, ka tā ir jāveicina. Protams, pilsoniskā apziņa var veidoties pati par sevi, bet tā tomēr ir gudri jāveicina, un tas ir vajadzīgs gan Latvijā, gan ārpus tās. Diasporā droši vien vajadzīga mazliet cita pieeja, bet formālas runas vai lekcijas par patriotismu nelīdzēs. Es pat gribētu teikt, ka pilsoniskās apziņas veicināšana, audzēšana valstij ir obligāts uzdevums. Tāpēc domāju, ka pilsoniskā izglītība ir vajadzīga, ir jāveido mācību program-

mu piedāvājums pilsoniskās apziņas veidošanā.

Pilsoniskās apziņas un valsts piederības sajūtas tapšanā bieži vien ļoti liela loma ir vecākiem. Mūsdienās ir straujš dzīves ritms, vecāki daudz strādā un, lai diasporas bērni un jaunieši varētu apmeklēt latviešu skoliņas un nometnes, jāiegulda gan laiks, gan līdzekļi. Ne visi to var atļauties un ne visi grib to darīt – par to liecina socioloģiskie pētījumi, ko veikusi Latvijas Universitāte.

Trimdā situācija bija daudz skaudrāka, tas bija morālais imperatīvs: ja es to nedarīšu, tad nekā nebūs. Šodienas morālais imperatīvs ir daudz vājāks. Dzīve ir cita, bet valsts ir atkarīga no tā, vai ir cilvēki, kuri par to rūpējas. Demokrātija prasa aktīvu pilsoņi. Ja nav aktīvu pilsoņu un ir vienkārši garāmgājēji, valsts nefunkcionēs, tā izzudīs, sabruks. Daļa no savas intelektuālās enerģijas, no sava laika – un tai pat nav jābūt ļoti lielai daļai – ir jāvelta savai valstij. No tā, kā cilvēki piedalās savā valstī, ir atkarīgs tas, kā viņi tajā dzīvo. Ja tiek dalīts: “mēs” un “viņi”, tad pilsoniskā apziņa ir vāja, jo vara ir atkarīga no cilvēkiem un nevis

ir ārpus Latvijas un tad atgriežas. Dažādu iemeslu – demografijas, darbaspēka trūkuma, ārvalstīs gūtās pieredzes un plašāka skatījuma – dēļ vajag veicināt atgriešanos Latvijā. Problēmas varbūt ne visiem ir saskatāmas un izprotamas. Jebkuŗai grupai ir zināmas problēmas, bet, kamēr nonāk līdz secinājumiem un pārējie piekrīt, paiet laiks, bet tas pieder pie normāla politiskā procesa. Man nav tiesību grozīt likumu, bet, kā jau sacīju, sapratni, protams, varu veicināt, un es aicinu to darīt tās personas, kuŗu kompetencē ir problēmu risinājums. Elīna Pinto no Eiropas Latviešu apvienības ir mana padomniece, un domāju, ka viņa to

spriešanai, tas jāpārdomā, un tas varētu būt viens risinājums, kā stiprināt saikni starp diasporu un Latviju.

Pirms Saeimas vēlēšanām gandrīz vienmēr tiek runāts par to, ka jāmaina vēlēšanu sistēma, lai mums būtu ziņošāki un godīgāki politiķi. Vai demokrātiskā valstī vēlēšanu sistēmas maiņa to var būtiski ietekmēt?

Nē, tas neko būtiski nevar mainīt. Mūsu valstī ir dažādas problēmas, un vienmēr tiek piedāvāts risinājums – mainīsim vēlēšanu sistēmu. Vienmēr esmu teicis un varu atkārtot vēlreiz: vēlēšanu sistēmas maiņa problēmas nerisinās. Cerības, ka ar vēlēšanu

Egils Levits: “Demokratija prasa aktīvu pilsoni. Ja nav aktīvu pilsoņu un ir vienkārši garāmgājēji, valsts nefunkcionēs, tā izzudīs, sabruks. Daļa no savas intelektuālās enerģijas, no sava laika – un tai pat nav jābūt ļoti lielai daļai – ir jāvelta savai valstij. No tā, kā cilvēki piedalās savā valstī, ir atkarīgs tas, kā viņi tajā dzīvo.”

Foto: Latvijas prezidents Sallija Benfelde

otrādi. Manuprāt, tās ir skaidras un saprotamas lietas. Tāpēc vēlreiz gribu teikt, ka pilsoniskā izglītība noteikti ir vajadzīga, un tā ir vajadzīga gan Latvijā, gan tiem, kuŗi dzīvo ārpus Latvijas.

Ir pagājis gads, kopš pieņemts Diasporas likums, tomēr vairāki jautājumi, kas attiecas uz cilvēkiem, nav joprojām atrisināti – proti, ārvalstīs nopelnīto pensiju aplikšana ar nodokļiem, administratīvās adreses jautājums, ārzemēs iegūtās izglītības diploma atzīšana. Vai jūs kā Valsts prezidents varat veicināt šo jautājumu atrisināšanu?

Varu veicināt sapratni, ka šie jautājumi ir jāatrisina. Ar šīm problēmām sastopas cilvēki, kuŗi

ir ļoti efektīvi darījuši. Vairākas reizes savās uzrunās arī es esmu minējis šīs problēmas. Domāju, ka jautājumi tiek risināti, bet lēnām. Mums brīžiem liekas, ka visu var izdarīt ļoti ātri, bet neviena valsts tik ātri nedarbojas. Šodien cilvēku mobilitāte ir palielinājusies, var runāt par mobilo sabiedrību. Latvijā ir diezgan daudz cilvēku ar diasporas pieredzi, viņi ir saskārušies ar birokrātiju gan ārvalstīs, gan Latvijā, labi zina, kā birokrātija var traucēt un traucē atgriezties. Tas jāatceras, ja runājam par remigrāciju. **Lietuvā ir nolēmuši izveidot vienmandāta vēlēšanu apgabalu speciāli diasporai. Vai, jūsuprāt, to vajadzētu darīt arī Latvijā?**

Es esmu gatavs šī jautājuma ap-

sistēmas maiņu atrisinās problēmas, ir ilūzija un maldī. Abas vēlēšanu sistēmas, proporcionālā un mažoritārā, ir vienādi demokrātiskas un abām ir savas priekšrocības un trūkumi. Protams, var teorētiski pieņemt, ka abu sistēmu kombinācija, kā tas ir, piemēram, Vācijā un Lietuvā, vēlēšanu sistēmu trūkumus samazinās, bet tikpat liela ir iespējamība, ka negatīvā ietekme palielinās. Tādēļ nav nekādas jēgas koncentrēties vēlēšanu sistēmas maiņai, ja esam demokrātiska valsts. Eiropā ir valstis, kuŗas pārgāja no proporcionālās uz mažoritāro sistēmu un atkal atpakaļ, jo nebija apmierinātas ar rezultātiem. Ja mums ir jautājums, piemēram, par izglītības kvalitāti, tad par to

arī vajag runāt, nevis gaidīt jaunu vēlēšanu sistēmu, kas atrisināšot šo jautājumu. Arī veselības aprūpes problēmas neatrisinās vēlēšanu sistēmas maiņa. Tāpat arī sociālo nevienlīdzību un citus jautājumus nevar atrisināt, mainot vēlēšanu sistēmu.

Esat minējis, kādas ir jūsu prezidentūras prioritātes, tomēr – kādas ir jūsu personīgās prioritātes, jūsu mērķi? Kas jums ir pats svarīgākais?

Man ir divas galvenās lietas, kas saistītas ar tām jomām, kuŗās esmu profesionāli darbojies. Pirmā ir valsts kā sabiedrības organizācijas forma, kā funkcionē demokrātija, kā darbojas politika, birokrātija. Tie ir “mani jautājumi”, un tie ir ļoti plaši. Ar šiem jautājumiem esmu nodarbojies gan zinātniskajā, gan praktiskajā jomā, tas ir mans interešu lauks. Otrā lieta ir saistīta ar politisko filozofiju – tas ir brīvības jautājums. Piemēram, kā tehnoloģijas var ierobežot cilvēka brīvību, sabiedrības transformāciju. Skatoties vēsturē, redzams, ka attīstība ir sastingusi, piemēram, divus simtus gadu nekas daudz nenotiek, un tad pēkšņi notiek kaut kas līdzīgs tam, kā izlaužas lava, kā tā plūst un kā apkārt viss mainās.

Tagad ir pienācis šis laiks...

Jā, tagad ir tāds laiks, mainās formas, kas vēlāk sacietēs, un tad būs grūti kaut ko mainīt. Divdesmitajā gadsimtā pasaules mērogā viss mainījās 1917. gadā, tad 1945. gadā, kad tika nolemts, kādas formas turpmāk būs, un tas turpinājās 45 gadus. Tad vēsture no jauna sāka tecēt kā izkususi lava. Latvija visur bija klāt, mūs tas ietekmēja ļoti tieši. Šobrīd, manuprāt, runa ir ne par kādiem konkrētiem politiskiem notikumiem, bet par to, kā funkcionē pati sabiedrība. Tā ļoti strauji attīstās, mainās, un tagad atkal ir sabiedrības transformācijas periods. Tas notiek visā pasaulē. Ja apzināties, kas notiek, mēs varam to ietekmēt. Šis ir ļoti interesants un arī riskants laikmets.

Valsts prezidenta amatā esat pusgadu. Vai, iepazīstoties ar reālo politiku, interesēm, vidi, esat pārsteigts, vilies, apmulsis vai varbūt iepriecināts?

Man jāteic, ka es tā arī biju visu pirms tam iedomājies. Pazīstu bijušos prezidentus. Biju darbojies konstitucionālo tiesību komisijā pie diviem valsts prezidentiem. Zināju, kā darbojas prezidenta institūcija – atšķirībā no citām valsts institūcijām to daudz vairāk ietekmē amatpersonas personība – kādas ir intereses, iepriekšējās dzīves gājums, kompetences. Neesmu pārsteigts, ne vilies vai apmulsis. Viss notiek tā, kā notiek. Ir jāstrādā.

Šī publikācija ir daļa no intervju cikla ar pilsoniski aktīviem diasporas cilvēkiem, kas top Eiropas Latviešu apvienības projekta “Simts balsis Simtgadē” ietvaros. Projektu finansē Latvijas Republikas Kultūras ministrija no Latvijas Simtgades atbalsta programmas līdzekļiem.

“Šķidrās gāzes molekula nav politiski orientēta.”

Pēteris Aloizis Ragaušs, Latvijas Goda konsuls Teksasas pavalstī un kultūras mecenāts, par sašķidrinātās dabas gāzes termināļa būvi Rīgas jūras līcī intervijā Tairai Zoldnerei

Vispirms – paldies, ka piekritāt intervijai laikrakstam *Laiks*. Vispirms gribu apsveikt ar jūsu sponsorētās spēlfilmas “Pilsāta pi upis” panākumiem! Tā šobrīd ir viena no skatītākajām filmām Latvijā.

Jā, paldies par labiem vārdiem! Pavisam nesen atgriezies no Latvijas, kur piedalījies filmas pirmizrādēs.

Jūs esat atbalstījis arī vairākus citus kultūras projektus.

Mana dzimta nāk no Latgales, un mani ļoti interesē latgaliešu valoda un kultūra. Esmu atbalstījis filmas “Liktenzeme” tapšanu, kas stāsta par mūsu dzimtu. Šobrīd tiek pabeigta jauna dokumentālā filma “Laiki. Cylvāki. Volūda”, kas ir izglītojošs projekts par latgaliešu valodu, un es vēlos darīt visu, lai latgaliešu valoda turpinātu dzīvot. Plānoju atkal doties uz Latviju aprīlī, kad filma “Laiki. Cylvāki. Volūda” iznāks, un arī jūlijā, lai piedalītos ikgadējā Goda konsulu sanāksmē.

Gaidīsim jūsu jaunā projekta īstenošanos! Tomēr tagad jautāšu par mūsu sarunas galveno tematu – sašķidrinātās dabas gāzes (SDG) termināļa būvniecību Rīgas jūras līcī pie Skultes. Jūsu darba mūžs saistīts ar enerģētikas nozari, naftas un gāzes pārstrādes uzņēmumiem. Kā radās ideja attīstīt SDG termināli pie Skultes?

Šī ideja radās pirms sešiem septiņiem gadiem. Tajā laikā Eiropas Savienība (ES) aktīvi mudināja dalībvalstis atbrīvoties no gāzes tirgus monopola. Latvijas gadījumā tā bija “Latvijas Gāze”, ko pilnībā kontrolēja “Gazprom” no Krievijas. 2017. gadā Latvijas gāzes tirgus tika atvērts brīvai konkurencei, tomēr salauzt monopolu var tikai tad, ja ir dažādi gāzes piegādātāji. Mana un manu partneru ideja bija palīdzēt Latvijā iegādāties gāzi par tirgus regulētām cenām.

Lietuvā gāzes tirgu atvēra jau 2014. gadā, un lietuvieši pastie dzās uzbūvēt SDG termināli Klaipe dā. Ap to pašu laiku SDG termināli tika uzbūvēti arī Polijā, Spānijā un citās vietās Eiropā, kas palīdz vienoties ar Austrumiem par gāzes cenām. Arī mēs gribam piedāvāt Latvijai gāzes iegādes alternatīvas, kas palīdzētu sarunās ar Austrumiem, vienojoties par gāzes cenu.

Kā Lietuvai veicas ar SDG termināli Klaipe dā?

Kā uz to skatās ... Lietuva izvēlējās ļoti dārgu termināļa būvniecības un uzturēšanas veidu. Klaipe dā termināļa uzturēšana izmaksā apmēram 100 miljonu dolaru gadā. Jā, viņiem ir alternatīvas gāzes piegādes, bet viņi par to arī daudz maksā. Varu teikt, ka Latvija šobrīd nav liels ieguvējs no Lietuvas piegādēm tieši cenu starpības ziņā. Latvijā ir iespēja uzbūvēt termināli, kas ir daudz efektīvāks izmaksu ziņā. Tas varētu būt apmēram desmit reizes lētāks nekā Klaipe dā terminālis.

Protams, Latvijas teritorijā, Inčukalnā, jau atrodas arī liela pazemes gāzes krātuve.

Pēteris Aloizis Ragaušs: “Enerģija ir pasaules nozīmes plaša patēriņa prece. Šodien lasīju, ka gāzes cenas Āzijā šajā ziemā ir nokritušās viszemākajā līmenī un sašķidrinātās dabas gāzes cena ir uz pusi zemāka par gāzes cenu, ko Latvija saņem pa cauruļvadiem. Mēs arī izdarījām pētījumu, cik daudz Latvijas iedzīvotāju būtu ietaupījuši pēdējos desmit gados, lietojot SDG. Tas bija 500 miljoni eiro! Tātad šis projekts būtu atmaksājies jau piecas reizes, ja mēs to būtu īstenojuši pirms desmit gadiem.”

Inčukalna pazemes gāzes krātuve tika izbūvēta 60. – 70. gadu mijā, un tā ir trešā lielākā gāzes krātuve Eiropā. Savulaik šī krātuve nodrošināja ne tikai visu Baltijas reģionu, bet arī Krievijas Rietumu daļu un Sanktpēterburgas pilsētu. Kā redzat, tā ir ļoti efektīva krātuve, kas joprojām darbojas, turklāt darbojas labi. Mēs varētu atjaunot tās centrālo lomu kā galvenajai gāzes glabātavai Baltijas valstīm un Somijai.

Objekti, kas saistīti ar enerģētikas nozari, tiek uzskatīti par stratēģiski nozīmīgiem valsts drošībai. Vai jūs paredzat kādu iespēju Latvijas valsts dalībai SDG termināļa projektā?

Jā, tie ir stratēģiski objekti, kas saistīti ar valsts drošības jautājumiem, vispirms jau tāpēc, ka ir nozīmīgi valsts ekonomikas uzturēšanai. Šobrīd Latvija joprojām ir atkarīga no viena piegādātāja. Projekta īstenošanai netiek prasīts valsts finansiāls atbalsts, bet, lai mēs projektu varētu īstenot, valstij ir jāgarantē, ka tā izmantos mūsu termināli. Gāzes piegādes ceļus kontrolē valsts kontrolētais *Conexus Baltic Grid*, savukārt elektrības kompanija *Latvenergo*, kas ir lielākais gāzes patērētājs, pieder Latvijas valstij. Varu teikt, ka šajā projektā noteikti būtu iesaistīta arī Latvijas valsts.

Ja SDG terminālis ir privāts projekts, tad teorētiski ir iespē-

jams, ka nākotnē to varētu iegūt arī Latvijas valstij nedraudzīgs ipašnieks?

Nedomāju, ka būtu jāuztraucas par konceptu “nedraudzīga piederība”. Svarīgākais ir alternatīva gāzes piegāde un noiets. Ja ir šāds infrastruktūras objekts, tam ir jābūt atvērtam jebkuram piegādātājam, tas ir komerciāls projekts, kas atvērts plašam piedāvājumam. Jebkurš termināļa ipašnieks būtu ieinteresēts pārdot gāzi pēc iespējas plašākā tirgū, ieskaitot Igauniju, Lietuvu, Somiju. Gāzes molekula neuztraucas par izcelsmi, tā tiek piegādāta tur, kur tā pasaulē vajadzīga. Piemēram, Klaipe dā pagājušajā gadā nonāca tikai divi kuģi ar SDG no ASV, jo SDG piegādes no Krievijas kompanijas *Novatek* izrādījās lētākas. Domāju, ka tas rada veselīgu konkurenci. Otrs piemērs – pagājušā ziema ASV Austrumkrastā bija ļoti auksta, un gāzes kuģis no Krievijas nonāca Bostonas ostā. Šķidrās gāzes molekula nav politiska, bet pasaules mēroga prece.

Ko jūs varētu teikt par projekta ietekmi uz vidi, jo vietējās pašvaldības Skultē un citur ceļ trauksmi un protestē.

Enerģētikas projektu īstenošana vienmēr ir saistīta ar vides aizsardzības jautājumiem. Tā tas notiek citur Eiropā un arī Amerikā, tie ir jautājumi, kurus vajag saskaņot. Mēs pašreiz strādājam

pie šiem jautājumiem un arī konsultējamies ar valdību un vides aizsardzības institūcijām. Domāju, ka vides aizsardzības jautājumos mums ir jāpakļaujas uz “trešās puses” viedokli. Ja būs nepieciešams izdarīt kādas korekcijas, mēs to darīsim. Vides jautājumi vienmēr ir publiski apspriežami. Mēs uzklusām protestētājus un cieņām viņu viedokli un respektējam viņu tiesības paust savas bažas, bet beigu beigās mums tomēr vajadzēs ņemt vērā valsts iestāžu viedokli, vai projekts atbilst nepieciešamajiem kritērijiem.

Rīgas jūras līcis ir samērā sekls, un ūdens apmaiņa tajā notiek lēni. Tajā pašā laikā tas ir centrs atpūtas, kūrorta un tūrisma zonām. Vai lielie okeāna tankeri neietekmēs ūdens kvalitāti?

Rīgas jūras līcis patiešām ir sekls, tāpēc termināli plānots celt jūrā 2,5 km attālumā no krasta. Līdz ar to netiks ietekmēta krasta un jūras gultnes smilšu sistēma. Patī gāzes pārkraušana ir droša un ūdens kvalitāti neietekmē, un mēs joprojām strādājam pie labākajiem tehniskajiem risinājumiem.

Gāzes vads uz Inčukalna krātuvi šķērsos šoseju *Via Baltica* un jauncelāmo dzelzceļu *Rail Baltica*. Vai tas būs droši šim transporta maģistrālēm?

Tas būs droši. Transportēt enerģijas resursus pa cauruļvadiem ir viens no drošākajiem veidiem. Amerikā esmu valdes loceklis kompanijā, kas nodarbojas tieši

pie šiem jautājumiem un arī konsultējamies ar valdību un vides aizsardzības institūcijām. Domāju, ka vides aizsardzības jautājumos mums ir jāpakļaujas uz “trešās puses” viedokli. Ja būs nepieciešams izdarīt kādas korekcijas, mēs to darīsim. Vides jautājumi vienmēr ir publiski apspriežami. Mēs uzklusām protestētājus un cieņām viņu viedokli un respektējam viņu tiesības paust savas bažas, bet beigu beigās mums tomēr vajadzēs ņemt vērā valsts iestāžu viedokli, vai projekts atbilst nepieciešamajiem kritērijiem.

eirol! Tātad šis projekts būtu atmaksājies jau piecas reizes, ja mēs to būtu īstenojuši pirms desmit gadiem.

Pilnīgi noteikti Baltijas dzelzceļi un transporta nozare būs ieguvēji, jo palielināsies transporta plūsma uz ostu, un arī ostas apgrozījums pieaugs.

Eiropas Savienība par vienu no prioritātēm ir noteikusi pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku līdz 2050. gadam, kas paredz atteikšanos no fosilās enerģijas. Arī Latvijas enerģijas vīzija ir pakāpeniski atteikties no fosilās enerģijas un pāriet uz atjaunojamiem energoresursiem.

Vispirms dabas gāze ir viens no tīrākajiem enerģijas veidiem, ar zemāko oglekļa dioksīda izmešu daudzumu. Otrs, dabas gāzes izmantošana Eiropā turpina palielināties, tāpat arī pasaulē. Jāteic, ka ES līdz šim atpauzē no saviem mērķiem aizvieto dabas gāzi ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Es domāju, ka šīs grūtības turpināsies, jo cilvēki vienmēr meklē ekonomiskus enerģijas risinājumus, un atjaunojamie resursi pašlaik ir stipri dārgāki nekā fosilais kurināmais.

Vai meklējat arī Eiropas fondu atbalstu savam projektam?

Mēs esam pētījuši iespējas izmantot ES fondu naudu komerciāliem projektiem, kas būtu aizdevums ar zemu procentu likmi. Tomēr tajā pašā laikā mēs piesaistītu arī citu finansējumu.

P. A. Ragaušs Latvijas TV 1. programmā

ar gāzes vadu apsaimniekošanu visā ASV teritorijā, un varu teikt, ka man ir milzīga pieredze šajā jomā. Mums ir gāzes vads, kas iet no Teksasas līdz Ņujorkai, mums ir tūkstošiem jūdžu cauruļvadu visā ASV, kas iet zem pilsētām un darbojas droši. Ir izstrādāti drošības standarti, kā šādi gāzes vadi darbojas, un tie ir tiešām augsti. Gāzes vada drošība nav pretrunīgs jautājums šajā projektā.

Kādus ieguvumus no šī projekta var sagaidīt Latvijas iedzīvotāji?

Enerģija ir pasaules nozīmes plaša patēriņa prece. Šodien lasīju, ka gāzes cenas Āzijā šajā ziemā ir nokritušās viszemākajā līmenī, un sašķidrinātās dabas gāzes cena ir uz pusi zemāka par gāzes cenu, ko Latvija saņem pa cauruļvadiem. Mēs arī izdarījām pētījumu, cik daudz Latvijas iedzīvotāju būtu ietaupījuši pēdējos desmit gados, lietojot SDG. Tas bija 500 miljoni

Iepriekš presē minēts, ka termināļa būvniecība varētu tikt pabeigta 2023. vai 2024. gadā. Vai tie joprojām būtu reāli termiņi?

Jā, šie termiņi ir reāli, bet atkarīgi no tā, kad mēs saņemsim lēmumu, ka varam “iet uz priekšu” ar savu projektu. Termināli varētu uzbūvēt 18 – 24 mēnešos un gāzes cauruļvadu – apmēram 18 mēnešos.

Kāds ir Latvijas puses redzējums par SDG termināļa būvniecību?

Es teiktu, ka ir grupas, kas atbalsta vīziju, lai Latvija kļūtu neatkarīgāka enerģētikas laukā, kamēr ir arī grupas, kas vilcinās. Mūsu uzdevums ir piedāvāt Latvijai šo iespēju kļūt neatkarīgai tādā stratēģiski svarīgā laukā kā enerģētika, un mēs sagaidām, ka Latvijas valdība šo piedāvājumu izvērtēs.

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

LIGITA KOVTUNA

Mārtiņš Rītiņš aicina braukt mājās

Uz sarunu ar slaveno latviešu šefpavāru tiekamies svētdienas pēcpusdienā sporta klubā, ko, izrādās, abi apmeklējam. Tikai – Mārtiņš ik dienu, bet es (kāds kauns!) – reizi nedēļā. Sprigans un jauneklīgs savos 70 gados (nav jau ko slēpt, jo aizvadītā gada nogalē Rīgā, *Hanzas peronā*, tika plaši publiski svinēta viņa apaļā dzimšanas diena). “Tu saki, ka es esmu apskaužami slaidis? Pie tā ir jāstrādā!” Sarunu Mārtiņš iesāk ar sev piemītošo šķelmīgo asprātību un pastāsta, ka katru dienu arī nūjo kopā ar suni pa mežu.

Un vēl tu arī esot kļuvis par veģetārieti?! Tātad, būdams pavārs, nogaršo ēdienu un splauj laukā?

Nu, nē, taču! Man ir jāzina, ko dodu saviem klientiem un draugiem. Tas, ka esmu veģetārieti, uzreiz nenozīmē, ka nenobaudīšu ēdienu, ko gatavoju. Bet, manuprāt, ikvienam pavāram vismaz vienu mēnesi ir jāpadzīvo kā veģetārietim, lai izprastu savu klientu vēlmes, jābūt “viņu ādā”. Man vienkārši sanāca tā, ka iepatīkās – ēdu veģetāri vēl otru mēnesi, trešo... Īstenībā man arī ir jāizprot katra produkta izcelsme, līdz ar to zinu, ka daudzos restorānos piedāvātajam ēdienam pat neskarotos klāt, jo ir svarīgi, vai gaļas lopī nav mocīti, audzēti spaidīgus apstākļos un nezina, ar ko baroti. Negribu ēst fabrikā augušu cūku vai vistu, gribu no zemnieku saimniecības, kur lopiņš audzis labos apstākļos un attiecīgi barots. Ir tāda patiesība – nav svarīgi tikai, ko tu pats ēd, bet arī tas, ko lopiņš ir ēdis un kā dārzeni audzēti.

Atminos, ka leģendārajā restorānā *Vincents* tu atnesi parādīt pili visā augumā... Vai tad pilītes šķēlītēs nemaz neēd?

Nē, nē, jo tās nāk no paciņas, ko iepērk no lieltirgotāja. Pavārs uzlej kādu, piemēram, ķiršu mērci, un tu ēd un priecājies. Man tas neder!

Un tomāti! Latvijā jau tie lielākoties tiek audzēti mākslīgi, īstie aug tikai pie omītēm siltumnīcās.

Es neesmu nekāda omīte, bet man arī tomāti aug pašam savā siltumnīcā. Jā, tie, kas neaug zemē, ir “plastmasas”. Smuki sapakoti, bet smaržas nav...

Latvijā iesaka ziemā pirkt tos tomātus, kas auguši saulainajās zemēs, piemēram, italiešu *ku-mato*.

Arī ķiplokus vajag pirkt tādus, kas audzēti no īstām, nevis sterilizētām sēklām. Runa ir par to, ka pārtika jāpērk pēc iespējas vērtīga, jo nauda, ko par to atdodam, ir jāizdod tā, lai cilvēkam būtu veselīgs ēdiens. Tas ir ļoti svarīgi! Arī attiecībā uz tevis minēto slaidumu. Tāpēc arī daudz sava laika un pūļu veltīju tam, lai populārizētu Latvijas zemnieku ražojumus.

To tu tiešām dari nenoguris – ieviesi “zaļos tirdziņus” jeb *slow food*, piemēram, Kalnciema ielas tirdziņā, savukārt Sporta ielas kvartālā tava iecere neīstenojās. Kāpēc?

Zemnieki nepiedalījās, jo nebija pircēju. Blakus atvērta kārtējo *Maximu*, un cilvēki izvēlās to, jo ir lētāk. Latvijā vēl masveidā nedomā, ka svarīgi ir ne tikai tas, ko tu ēd, bet arī tas, kāda ir katra

Mārtiņš Rītiņš: “Es aicinu kollēgas braukt mājās – visi kopā pacelsim restorānu biznesu Latvijā! Kopā strādāsim tā, lai šīs profesijas atkal atgūtu seno slavu, lai mēs Latvijā varētu ar savu ēdināšanas kultūru nostāties blakus Francijai, Italijai, Japānai, kur pavāra un viesmīļa darbs ir augstu vērtējams, kur to manto no paaudzes paaudzē. Es gaidu un aicinu cilvēkus, kas ir gatavi apgūt, iemīlēt mūsu profesiju, aicinu cilvēkus ar labu audzināšanu, ar humora izjūtu un galvenais – ar vēlēšanos strādāt. Mana prasība ir – viesim jājūtas kā mājās, gaidītam un priecīgam. Mani var viegli atrast facebook!”

produkta izcelsme. “Zemnieku tirdziņi” nu jau ir vai katrā lielveikalā vai blakus tam, bet – vai vienmēr var droši ticēt, ka tur itin visi produkti ir auguši Latvijas tirājam dabā?!

Smalkajā *Vincētā* jau bijī ieviesis ēdienus no Latvijas saimniecībām, bet tur bija dārgi.

Jā, un tajā arī piedāvājam ēdienus no svešās, tālās zemēs audzētiem lopiņiem un dāržiem. Un kamēr tie no šīm tālajām zemēm tiek līdz Latvijai, cena pieaug. Savukārt latviešu zemniekam citkārt izdevīgāk ir eksportēt. Tāpēc arī citur Eiropā restorānos ir lētāk paēst nekā Latvijā.

Latvietis jau gan tradicionāli vairāk cenšas gatavot ēdienu mājās, nekā dodas uz restorānu.

Jāteic gan, ka aizvien mazāk kā Latvijā, tā Eiropā paliek restorānu ar baltiem galdautiem. Cilvēki saprot, ka jāēd vienkārši, bet veselīgi. Nevajag *padsmīt* sastāvdaļas uz šķīvja, nevajag putas un “tamborējumus” uz ēdiena, turklāt izspiestus no plastmasas pudelēm. Ir tik labi un pareizi “ieciirst zobus” vienā vienkāršā, bet kvalitatīvā ēdienā, ko sauc par *comfort food* un kas ir labs tavam garam un ķermenim. Vienkāršība un kvalitāte – lūk, tie ir mūsdienīga ēdiena “atslēgas vārdi”.

Parunāsim par to, ko esi nolēmis, nu jau jāteic – iesācīs, darīt, ko, būdams profesionālis cilvēku ēdināšanā pēc pārliecības, turpini!

Tuvākajā laikā atvērsu četras jaunas ēdamvietas. Jau šā gada maijā plānots atvērt pirmo – beķereju Ausekļa ielā, kur piedāvāšu isto maizi, skābmaizi, “pareizo” rupjmaizi, kas nebūs ne smaga, ne “švamme”, jo tiks cepta no “pareiziem” miltiem. Tie nāks gan no Aizputes zemnieku saimniecībā audzētiem graudiem, gan arī no miltiem, ko ievēsim no Francijas. Redzi, viss, kas audzis Latvijā, nav viennozīmīgi labs priekš beķera – restorāna vajadzībām miltiem jābūt arī ar tādām sastāvdaļām, kas Latvijas graudos ir nepietiekami. Bet katrā ziņā mūsu maizes izstrādājumi, tostarp kruasāni, nebūs “svaigi cepti” no saldētām izejvielām, kas nākušas no Lietuvas un Polijas. Tikus lietots īsts sviests arī. Mūsu beķerejā būs arī brokastis un *take away* iespēja. Līdzīgas beķerejas esmu noskatījis Kopenhāgenā un Londonā – tās ir tādas, no kurām negribas iet ārā!

Vakaros un pusdienlaikā Dzirnavu ielā darbosies zivju restorānu, kur galvenais ēdiens būs zināmais *fish and chips* ar Norvēģijas mencu, bet ko zvejojuši zve-

nieki, kas Baltijas jūrā strādā zem Latvijas karoga. Tātad – ar latviešu ķertu mencu! Klāt kartupeļi, bet te atkal viena problēma – ne vienmēr Latvijā augušie der *fritēšanai*, jo tajos var būt ne vairāk kā 19% ūdens. Taču ir lietainās Latvijas vasaras, un kartupelis, kas labi der vārīšanai, cepšanai nav tik labs. Šai sakarā sadarbibā ar Priekļu selekcijas staciju veidojam piemērotu šķirni. Šobrīd tie labākie izaug Anglijā, bet – tas *Brexit*, skat, cik izmaksās... Būs arī Latvijas garšīgie kūpinājumi, aknu pastēte. Un arī “āmurklubs” – ik ceturtdienu krabji. Ideju noskatīju Kanadā, kur kādā zivju restorānā nesapratu, kas tas par jocīgu troksni... Izrādās, cilvēki ar āmuriem sita krabjus un omāros. Tad pievienojās vēl cita skaņa – jauka šmakstināšana, cilvēkiem ar baudi tos ēdot.

Trešā vieta – sieru veikals, kurā būs sieri gan no Francijas, Anglijas, Italijas, gan mūsu pašu Latvijas zemnieku sietie garšīgie sieri.

Ceturta – restorāns tūristiem un mums pašiem, ko nosaucu par *Cock and Bull*, tātad te būs vistas un liellopu gaļas ēdieni. Vienmēr ar aizdomām esmu skatījies uz mazo restorānu lielajām ēdienkartēm, kur ir gan pica, gan suši, gan Vīnes šnicele. Tas taču nav

iespējams! Un vēl gluži “svaiga” ziņa – esmu pārņēmis pazīstamo Vermandāza restorānu “Bibliotēka Nr.1”, ko pārveidošu par romantisku, aizraujošu, pieejamu vietu, par labāko restorānu Baltijā!

Kā tev sokas ar darbinieku savākšanu? Zināms, ka jūsu nozarē trūkst aptuveni 5000 (!) pavāru, viesmīļu.

Jā, darbinieku trūkums ir liela problēma. Daudzi sava amata meistari ir aizbraukuši no Latvijas, un ko tur vainot?... Pats jau arī savulaik “aizmuku” no Anglijas uz Kanadu, pēc tam vēl tālāk. Latvijā mūsu nozarē diemžēl nevaram samaksāt tik, cik citur pasaulē, arī nodokļu sistēma valstī ir smagnēja. Bet pavārs un viesmīlis taču ir senas un cienījamās profesijas. Es aicinu kollēgas braukt mājās – visi kopā pacelsim restorānu biznesu Latvijā! Kopā strādāsim tā, lai šīs profesijas atkal atgūtu seno slavu, lai mēs Latvijā varētu ar savu ēdināšanas kultūru nostāties blakus Francijai, Italijai, Japānai, kur pavāra un viesmīļa darbs ir augstu vērtējams, kur to manto no paaudzes paaudzē. Es gaidu un aicinu cilvēkus, kas ir gatavi apgūt, iemīlēt mūsu profesiju, aicinu cilvēkus ar labu audzināšanu, ar humora izjūtu un galvenais – ar vēlēšanos strādāt. Mana prasība ir – viesim jājūtas kā mājās, gaidītam un priecīgam. Mani var viegli atrast facebook!

Savlaik man bija iespēja pabūt tavā *Vincētā* virtuvē, un es ar pārsteigumu vēroju, cik tā īstenībā vienkārša un neliela.

Tiešām, virtuvei nav jābūt ne lielai, ne smalkai, nav vajadzīgi nekādi tehnikas brīnumi, ne šķidrās slāpekļis, ne molekulārā gastronomija – tikai prasmes, sirds un dvēsele.

Pats esi Latvijā jau kopš 1992. gada un vienmēr apgalvo, ka te jūties labi...

... kā cilvēks savās mājās! Tas ir manu vecāku un viņu audzināšanas nopelns, un, protams, asinsbalss. Turklāt Latvijā ir tik daudz vilinoša, skaista daba, tīra vide.

Vai Saeimas un pašvaldību vēlēšanās tev viegli pieņemt lēmumu, par ko balsot?

Jā, izvēlos, kā no ēdienkartes – vecos praulus negribu, gribu jaunu un svaigu!

Nu jau arī tavi brāļi Andrejs un Jānis nolēmuši pārcelties uz Latviju, kur jums Baltezerā ir māja ar skaistu dārzu.

To savulaik iegādājos un iekopu mammai Hermīnei. Pats ļoti daudz strādāju, tāpēc par skaisto dārzu papriecāties varu reti, labi ja nedēļas nogalēs. Nu brāļi brauks šurp un dzīvos mājās. Arī viņus vilina Latvija, īpaši mūsu bagātīgā kultūras dzīve. Jānim vēl arī interesē, vai Baltezerā ir zivis. Es nevaru atļauties būt sentimentāls un pārmēru pieķerties šai vietai, jo darbs ir galvenokārt Rīgā, daudz darba. Meklēju dzīvokli Rīgā, bet tam jābūt “dzīvam”, nevis stikla un betona būri. Augsti griesti, skaisti rotājumi, kamīns... Tādu nav viegli atrast! Te gan izpaužas mans sentimentālisms un romantisms.

Bet tavi kuņģi?

Savas 14 vistas, gaili, četrus baložus un suni Baltezerā atradišu iespēju apciemot.

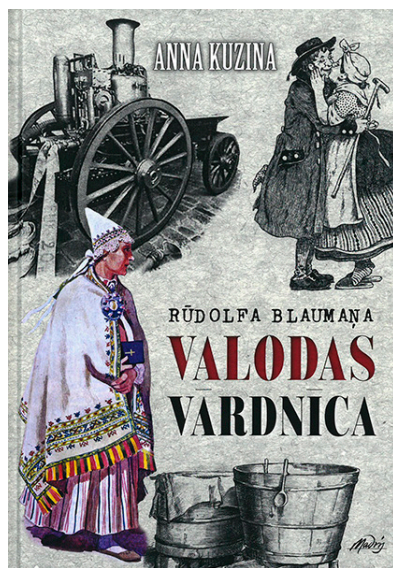
RITA ROTKALE

Rūdolfa Blaumaņa valodas apcirķņos ielūkojoties

Apgāds “Madris” 2020. gada sākumā laidis klajā ļoti vērtīgu grāmatu ar intriģējošu nosaukumu “Rūdolfa Blaumaņa valodas vārdnīca”. Nevilus var rasties jautājums, vai tad tautā iemīļotais rakstnieks nerakstīja skaidrā latviešu valodā un kādēļ te vēl būtu vajadzīga vārdnīca. Darba autore Anna Kuzina vairāk nekā četrdesmit gadus strādājusi rakstnieka memoriālajā mūzejā “Braki” un ir sarakstījusi vairākus Blaumaņa dzīvei un daiļradei veltītus darbus. Viņa pārliecinoši pierāda, kādēļ šāda vārdnīca vajadzīga. Autorei nav ne mazāko šaubu par Blaumaņa valodas latviskumu, izteiksmes skaidrību un precizitāti, viņa novērtē personāžu runas atbilstību tēlotāja laika dzīvei, izbauda rakstnieka humoru. Tomēr Blaumaņa darbos sastopam Vidzemes vidienē 19. gadsimta otrajā pusē lietoto valodu, kas stipri atšķiras no mūsdienas latviešu valodas. Daudzi tai laikā lietotie vārdi mūsdienās ir novecojuši, citiem vārdiem mainījusies to gramatiskā forma. Ļoti raksturīga R. Blaumaņa valodas iezīme ir daudzie ģermānismi, rakstnieka valodā sastopami arī daudzi seni apvidvārdi. Turklāt gadu gaitā no dzīves aprites pagaisušas daudzas reālijas – darbarīki, amati, vietu nosaukumi. Tas viss prasīties prasās pēc skaidrojuma. Nu tas mums ir pieejams, un par tā vajadzību liecināja 30. janvārī Latvijas Kultūras akadēmijas Eduarda Smiļģa

teātra mūzejā sarīkoti grāmatas atvēršanas svētki, kas pulcēja plašu jo plašu interesentu pulku.

Pasākums šoreiz notika Nacionālā teātra jaunajā ekspozīcijā, koncentrējoties ap Blaumaņa lugu iestudējumiem veltīto daļu. Sarīkojumu vadīja teātra vēsturnieks, mūzeja vadītājs Jānis Silīņš, kuŗu pazīstam kā lielu Blaumaņa daiļrades cienītāju. Ievadā skanēja Emila Dārziņa dziesma ar Blaumaņa dzeju “Kā zagšus”. Un tad jau vārds tika dots Annai Kuzinai, kuŗa atzinās, ka darbs vairāku gadu garumā bijis ļoti aizraujošs, bet arī grūts. Viss sācies pavisam vienkārši – ar vēlēšanos pašai saprast dažus vārdus un izteicienus. Pamazām krājusies lapa pie lapa ar skaidrojumiem un citātiem. Anna pati pasmējās: gandrīz kā Baron-

Rūdolfa Blaumaņa mantojuma pētniece Anna Kuzina

tēvam tautasdziesmu pieraksti. Konsultējoties ar izdevniecības darbiniekiem, sākumā bijusi doma kārtot vārdus pēc tematiskā principa, bet vēlāk nolemts lietot šādu ērtībai tomēr turēties pie alfabētiskā kārtojuma. Katram vārdam pievienots skaidrojums un lietojuma citāts. Vārdi atlasīti gan no stāstiem un novelēm, gan lugām un dzejas. Vārdnīcas autore arī minēja piemērus, kad viena vārda vai to savienojuma atšifrēšanai nācies veltīt daudzas stundas. To jau var dēvēt par visīstāko vārdu archeoloģiju. Darba tapšanas gaitā tika izlemts pievienot vārdnīcai trīs pielikumus: Personvārdi, Vietvārdi, Profesijas. Ja vārdnīcas vispārīgajā daļā saturs veidots ar lielu atlasīti, tad pielikumos publicēti pilnīgi visi

uz tēmu attiecināmie R. Blaumaņa darbos izmantotie vārdi. Vārdnīcas zinātniskā redaktore, filoloģijas zinātņu doktore Ieva Zucena izdevumu raksturoja kā nopietnu zinātnisku pētījumu, ko vienlaikus var lasīt arī kā aizraujošu romānu.

Sarīkojumu kuplināja Kultūras akadēmijas studentu priekšā celtie piemēri no vārdnīcas. Īpaši interesanti šķiet ielūkoties pielikumos, lai uzzinātu, kuŗi izrādījušies visvairāk lietotie vīriešu un sieviešu vārdi, cik plašs bijis vietu nosaukumu klāsts un kā tik nav saukušies dažādi amati un nodarbes. Piemēram, ja grūtības nesagādās saprast, ko dara **desnieks**, mazliet sarežģītāk ies ar **balbieŗa** atpazīšanu kā frizieri, tad diez vai daudzi zinās, ka **un-**

gurs ir lopu kastrētājs vai **lamburts** bijis sodu izpildītājs muižā. Domājams, ka visu paaudžu lasītājiem būs interesanti aplūkot vārdnīcā publicētās daudzās senās fotografijas, kuŗās skatāmas gan no kartēm jau izzudušas vietas, gan seni darbarīki, gan sadzīves priekšmeti, kādus šodien veikalā nenopirkt.

Bet, atgriežoties grāmatas atvēršanas svētkos, jāmin sarīkojuma vadītāja sarūpētais pārsteigums: iespēja videoierakstā noskatīties un noklausīties Blaumaņa “Tālavas taurētāju” Nacionālā teātra lieliskā jaunā aktiera Raimonda Celma izpildījuma. Skanēja arī vairāki mūzikāli priekšnesumi, bet sarīkojuma noslēgumā aktrise Indra Burkovska ielūkojās dažās Blaumaņa humoristisko darbu lappusēs. Un kaut gan grāmata un tās radītāji jau iepriekš bija sumināti sarīkojumā Madonā un arī “Brakos”, ērgļeniņi bija atbraukuši arī uz Rīgu, lai vēlreiz sveiktu autori Annu Kuzinu, apgāda “Madris” darbiniekus, māksliniekus un mūzeja vadību.

Nobeigumā grības citēt uz vārdnīcas vāka drukāto: “Grāmata aicina ienākt Blaumaņa vārdu pasaulē, aizrauj un ļauj salīdzināt savas zināšanas ar autora rakstīto. Tā ir kā tilts, kas mūs, 21. gadsimta cilvēkus, savieno ar Rūdolfa Blaumaņa laiku, ļaujot labāk izprast, kā pirms daudziem gadiem cilvēki domāja un uztvēra pasauli.”

GUNDEGA SAULĪTE

Par Mārtiņa Ziverta nemirstību

Janvāris ir drāmatika Mārtiņa Ziverta mēnesis, jo tā piektajā datumā svinama rakstnieka dzimšanas diena. Nu jau daudzu gadu garumā iedibināta tradīcija Rīgas Latviešu biedrībā (RLB) ievērojamā latviešu lugu rakstnieka (1903-1990) piemiņai veltīt sarīkojumu, kuŗā aktuālizēts kāds darbs no Ziverta plašā un vēl līdz šim pilnībā neapgūtā literārā mantojuma. Par to nenogurstoši rūpējas RLB Teātra komisija ar literatūras un teātra vēsturnieku Viktoru Hausmani priekšgalā.

Šogad janvāra pēdējā dienā Mārtiņa Ziverta piemiņu godinājām, atsaucot atmiņā viencēliena lugu “Kāds, kuŗa nav”. Šis 1947. gadā sarakstītais skatuves darbs un kuŗa pirmizrādē vienu no trim darbības personām – Kādu – spēlējis pats autors, arī Latvijas skatītājiem nav svešs, jo 1988. gadā Dailes teātra Mazajā zālē to iestudēja režisors Varis Vētra. Tā bija skarba, kļusas traģiskas papildīta izrāde, kas reperuāturā turējās vairākas sezonas. Skatītāji to bija iemīlējuši, jo iestudējums atklāja tolaik reti pieminētu mūsu tautas dzīves epizodi – pēckara bēgļu gaitas tālu prom no dzimtenes, izpostītājā Eiropā. Zīmīgi, ka savā astoņdesmit piektajā ziemā, iebraucis Rīgā, šo iestudējumu noskatījās arī pats autors.

Šo faktu sarīkojuma ievadvārdos pieminēja Viktors Hausmanis, isumā raksturojot lugas tap-

Lugas “Kāds kuŗa nav” lasījums RLB Kamīna zālē. Publikas priekšā (no kreisās) Juris Kalniņš, Esmeralda Ermale, Gundars Āboliņš un Edgars Lipors

šanu un problēmu loku. Un tad skatītāju priekšā stājās aktieru trijotne Esmeralda Ermale, Juris Kalniņš un Gundars Āboliņš, lai līdz pēdējai iespējai papildītājā Kamīna zālē ļautu ieklausīties Ziverta lakoniskajā dialogā, kas trāpīgi un dziļi atklāj varoņu izjūtas un pārdzīvojumus. Aktieri lomas lasīja “no lapas”, bet tas bija pārdomāts un labi izstrādāts priekšnesums – bez sadzīvīsku detaļu apspēles priekšplānā bija trīs likteņa piemēklētu

cilvēku domas, šaubas un cerības. Viegli smeldzīgu muzikālo fonu brīžam uzbūra ceturtais dalībnieks – Edgars Lipors, spēlējot akordeonu.

Ja savulaik Dailes teātra izrādē “Kāds, kuŗa nav” spēlēja gan Esmeralda Ermale, gan Juris Kalniņš, tad Gundars Āboliņš šajā ansambli bija it kā jaunpieņācējs. Taču visiem kopā veidojās ārēji ieturēta, iekšēji precīza un smalkjūtīga ansambļa izjūta. No eleganti pasniegtām lugas

remarkām un dialoga sentencēm klausītāju iztēlē raisījās priekšstats par trūcīgo dīpīšu nometnes kaktu, kuŗā notiek darbība, un par cilvēkiem, kas kuŗā zaudējuši pašu dārgāko. Ja Zīra – Esmeralda Ermale – zaudējusi vīru, Iraids – Juris Kalniņš – dzīves sapni būt par izgudrotāju, tad visi trīs viņi ir zaudējuši dzimteni un sev tuvus cilvēkus. Bet negaidītais viesis Kāds – Gundars Āboliņš – ir zaudējis visvairāk. Viņam vairs nav pat vārda, zu-

dusi atmiņa, un pat viņa seja pēc smagas kontūzijas nav viņa paša, bet gan dakteŗu izveidota. Tomēr aukstajā, nemājīgajā nometnes telpā gaisā virmo ilgas pēc mierīgas un laimīgas dzīves un cerības to kādreiz atgūt. Līdz drāmatiskajai kulminācijai, kuŗā Zīra un Kāds, līdz šim anonīmais cilvēks, itin kā nejauši viens otrā sazīmē kuŗa ceļos pazaudēto dzīvesbiedru...

... Bija noticis kaut kas brīnumains – pavisam nepretenciozais lugas pasniegšanas veids, izsekojot tikai rakstītajam vārdam, raisīja ne vien drāmatisku spriegumu, bet arī emociju gūzmu un publikas līdzpārdzīvojumu. Vai gan citādi pēc pēdējo teikumu izskanēšanas zālē sēdošie kopā ar tēlotājiem pavisam spontāni laistos kopdziedāšanā? Skanēja “Zilais lakatiņš”.

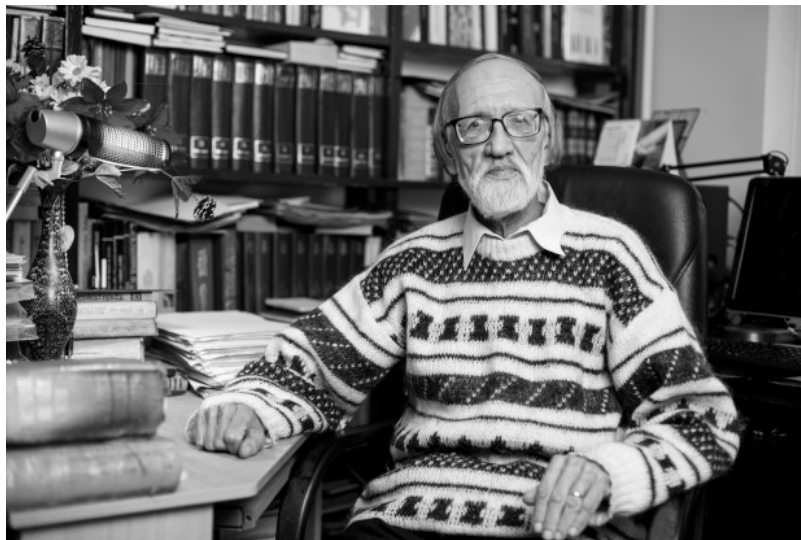
Rakstot šo atsauksmi, no Rīgas Latviešu biedrības pienāca pacīlājoša ziņa: šī lasījuma dalībnieki vēloties savu pieredzi atkārtot (vai varbūt – pārbaudīt?) vēl kādu reizi, lasot kādu citu Mārtiņa Ziverta darbu. Viktors Hausmanis tūlīt piedāvājis kamerlugu “Meli meklē meli”, aktieri piekrituši. Tāpēc **28. februārī Rīgas Latviešu biedrības Teātra komisija** aicina uz sarīkojumu, kuŗā vēlreiz dzīvosim līdzī latviešu drāmas meistara domām un vārdiem.

Vai nav skaists pierādījums Ziverta mūŗa darba nemirstībai?

IN MEMORIAM

Dzejnieks Leons Briedis Mūžībā
1949. 16. XII – 2020. 1. II

Leons aizgāja naktī uz pirmo februāri, paguvus aizvadītā decembrī sagaidīt savu 70 gadu jubileju. Leons Briedis, Leons visu darošais, viņam dažkārt patika, ka viņu saīsināti sauc par Leo, par Lauvu, bija sirdscilvēks šī vārda visgaišākajā un vistīrākajā, vispatiesākajā nozīmē. Tāds pats sirdscilvēks kā viņa milētie Kārlis Skalbe (“viņa dzejā ir tāds silts mājīgums”, teica Leons), kā Fricis Bārda (viņa padomju laika izlase bija pirmā, kas ar dzejas burvību savaldzināja Leonu), kā Jānis Poruks (kuņa dzejā Leons uztvēra sev tuvu garu un nereti atbalsoja viņa izjūtas). Par Leonu kā sirdscilvēku liecināja viņa labestība pret visu, un labestībai sākums bija Leona dziļā pietāte pret dabu. “(..) man vēl šobrīd ik nakti rādās sapņos katrs meža stūritis, katrs lauku pleķītis, katra birzīte, katrs ezeriņš, purviņš, upīte, grāvis, pelķīte, ceļš, taciņa,” tā Leons teicis par savas dzīves pirmajiem gadiem Mētrienā, Madonas novadā. Kad pagājis tika izdots Leona romāns „Vilcēns un atraitnis”, daudzi bija pārsteigti par smalkjūtīgo un vienlaikus precīzo dabas reāliju – puķu, koku, ūdeņu – daudzveidīgo pieminēšanu. Leonam interesēja viss, kas notiek dabā, kuņu viņš vēl dziļāk iemīlēja Inčukalnā pavadītajos gados, kur viņa vecāki bija sko-

lotāji. Leons pat tika minējis, ka domājis par bioloģijas studijām.

Pēc Siguldas 1. vidusskolas beigšanas 1968. gadā Leona ceļš veda filoloģijas studijās, kuņas gan viņš pēc pusotra gada bija spiests pārtraukt, jo Universitātes radio bija lasījis patriotiskus dzejoļus. Atceroties īso studiju laiku kopā ar Leonu toreizējā Filoloģijas fakultātē, vispirms nāk prātā Leona aizrašanās ar latviešu folkloru un tas, cik labprāt viņš kursabiedriem lasīja priekšā savus dzejoļus. Leons bija dzejas apsēsts, un šī viņa apsēstība īstenojās ne tikai viņa paša dzejā, kuņa apkopota gandrīz 30 (!) krājumos (pirmais krājums “Liepas koks, zalkša-

asins” 1974. gadā, pēdējais – “Melnais akmens, baltās kājas” uz dzejnieka septiņdesmitgadi 2019. gada decembrī), bet arī nesātīgā interesē par cittaustu dzeju – jau sākot ar 70. gadu vidu, viņa tulkojumā nāca klajā gan spāņu, portugāļu dzejas antoloģijas, gan rumāņu un brazīliešu piecgrāmatīņu serijs. Leona interesēja ne vien seni autori kā italiešu renesanses dižgars Frančesko Petrarca, viņš aizrāvās ar rumāni Tudoru Argēzi (mīlestība uz rumāņu kultūru viņu vienoja ar ļoti mīlēto dzīvesbiedri Mariju, izcilu rumāņu dzejnieci), vēlāk ar katalāni Salvadoru Espriu, portugāli Euzēniu de Andradi, kuņas

gan atdzejoja, gan izdeva savā izdevniecībā “Minerva”, tomēr, šķiet, sirdstuvākie viņam bija spānis Huans Ramons Himeness un portugālis Fernandu Pessoa, kuņu viņš bieži minēja sarunās, citēdams rindas vai pantus. Un kur tad vēl Mirča Eliade, viens no Leona pasaulskatījuma garīgajiem radiniekiem! Visus jau nav

nam svarīga bija doma, ka tur, kur filozofs spiests apstāties, sākas dzejnieks. Jo dzejniekam ir dots tas, kas nav dots filozofam, proti – spēja ar savām sirds asinīm piešķirt ikdienišķībai dvēselisku siltumu un dzīvīgumu.

Un vēl kāda mums visiem tuva Leona dzejas zīme ir tās latviskums. Kā lai te nepiemin dzejo-

Leons Briedis

es slēpoju uz dvēseles ūdensslēpēm

*es slēpoju uz dvēseles ūdensslēpēm
cauri saulrieta dzeltenajām lēpēm*

*šļakstu strūklakas šķīst man visapkārt
un es jūtos kā tūkstošiem varavīkšņu apkārt*

*mīlzu vēdekļis atveras ezera pašā vidū
kurš pats preti man uz visām pusēm lido*

*kā kveldīgu lapseņu spiets kopš dzimšanas panākt
mani grib tik diez vai tam kādreiz sanāks*

*pēdējais iezvans varš misiņš un bronza ar mijkrešļa tauri
un mēs apzīlbuši izlidosim viens otram cauri*

Uzrakstīts 2019. gada 20. oktobrī restorānā “Jūra” Dzintaros

iespējams nosaukt. Leons nebija tikai dzejnieks, īstenībā ar savu dzīvi un darbiem, Latvijai atgūstot neatkarību, viņš tika piepildījis un bagātinājis latviešu kultūras telpu ļoti, ļoti apjomīgi. Vēriena un ideju īstenošanas ziņā pēckaņa gadu latviešu kultūrā viņam nav līdzinieku. Kultūroloģiskā žurnāla “Kentaurs XXI” 51 numurs un “Minerva” izdotās gandrīz 70 grāmatas, ar kuņām mūsu kultūrā Leons ievada ne vien jau minēto Eliadi, bet arī Ludvigu Vitgenšteinu, Eliasu Kaneti, vēl daudzus citus izcilus Rietumu domātājus, ir tāds ieguldījums, kuņa garīgā aura vēl ilgi būs kultūrierosmju avots vairākām paaudzēm.

Par Leonu mēdza teikt – viens no pēdējiem latviešu romantiķiem, un tā ir taisnība. Romantiskais gara un dvēseles cildinājums bija Leona dzejas un būtības alfa un omega, taču Leonam bija sveša dažu romantiķu jūtāmā pasīvitate un žēlošanās. “Sauskoķa stingrums un nelokāmība,” tā 80. gados Leonu kā personību novērtēja Uldis Bērziņš.

Leons vienmēr bija nerimtīgas aktivitātes pilns, un vārdi “padošanās”, “paļaušanās dienu plūdumam” un “nevarēšana” viņam bija nepieņemami.

Jaunu radošu elpu Leons ieguva Atmodas un neatkarības laikā – jau pagājušā gadsimta 80. gadu nogalē, kad viņš vadīja laikraksta “Literatūra un Māksla” dzejas nodaļu un ar drošu roku publicēja gan padomju laikā aizliegto, gan trimdnieku dzeju. Iesāktais tika turpināts, vadot mēnešrakstu “Grāmata”.

Leons absolūti ticēja Dzejas visvarenības spēkam. Kādā no savām daudzajām esejām Leons dzejnieka nozīmi pielīdzināja kaņavira nozīmei kaujas laukā. Tā ir dzejnieka kā augstas misijas pildītāja pašapzināšanās. Tāpat Leo-

lus, kuņos harmoniskā cildenumā Leons izteic savu piesaistību tēvuzemei, tās debesīm un plašajiem laukiem. Arī mūsu dzejā ne pārāk bieži sastopamā Leona mīlestība pret māti, tās gandrīz vai pielīdzināšana Dievmātei.

Leons bija pārliecināts par mīstiskās pasaules galvenumu cilvēka dzīvē. Mūsdienu cilvēka, pārlieku pragmatizētā cilvēka dzīvošana joprojām mīstiskuma – gadskārtu, zemes tuvuma, dabas cildenuma, meteoroloģisko izpausmju ietekmē Leonam bija ļoti svarīga. Tieši ar to 70. gados un turpmākajā savā darbībā Leons dzēsa uzspiestās padomju sistēmas uzspiesto plakanumu un atjaunoja dziļi sirdīs glabāto intīmi smalkjūtīgo, dziļas sirsniņas pilno attieksmi pret apkārtesošo latvisko skaistumu un dzīves pievilcību.

Decembra vidū, kad Leonam apritēja septiņdesmit un kad biju aizbraucis pie viņa uz Kauguriem, kur viņš dzīvoja – Leons, kā parasti, bija radošu nodomu un ieceru pārpilns, viņš bija pārliecināts, ka visa nodomātā īstenošanai viņam liktenis dos vismaz desmit gadus. Tapa otrais romāns, bija jauni dzejoļi, vienu no tiem viņš man uzdāvināja, un to pievienoju šim atvadu rindām.

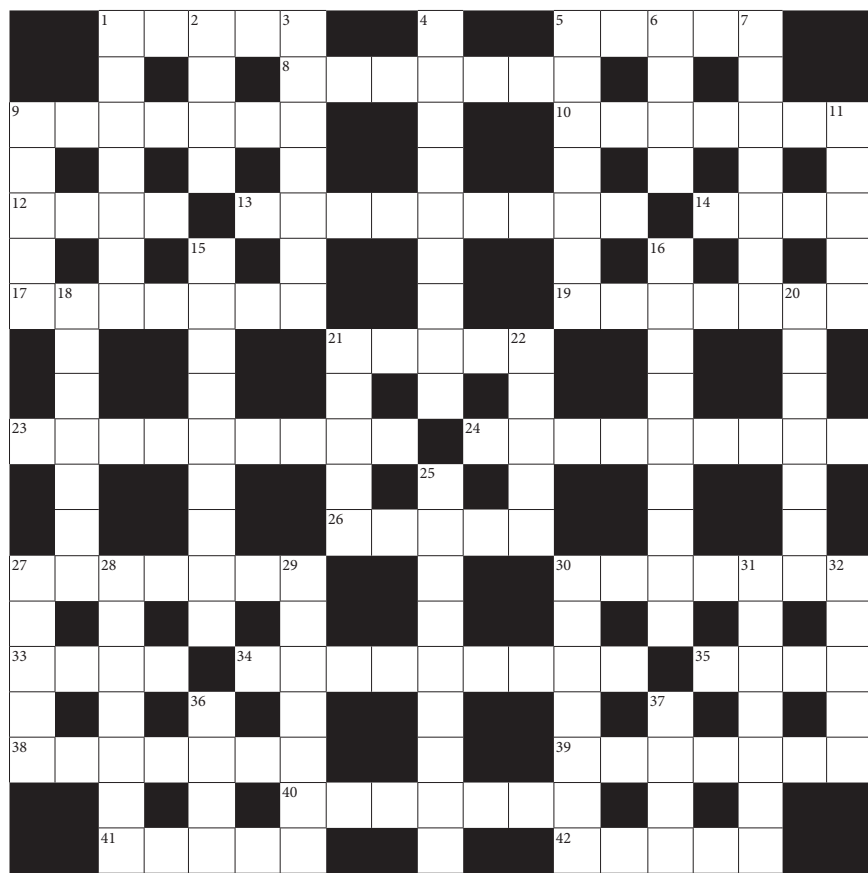
Mēs, latviešu tauta, ar Leonu Briedi aizvadām Mūžībā vienu no saviem vislielākajiem dzejniekiem un gara apgaismotājiem. Tas nav sentimentāls un pārcildināts aizgājēja veikuma vērtējums – tā ir goddevīga pateicība par paveikto, un Leona padarītais mūs apaugļos un rosinās vēl ilgi.

Viegļas smiltis tēvu zemītē, mīļo Leon, un lai Tavš ceļš uz Viņsaules dārziem ir gaismas apstarots! Gaisma biji tu pats, un gaismā Tu atgriezies!

Viesturs Vecgrāvis

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

slīgu matu veidojumi. 6. Greznumlieta. 7. Vulkāniskais masīvs Armēnijas kalnienē. 9. Kuņa kāpnes. 11. Iecere. 15. Magoņu dzimtas augi. 16. Speciālista palīgs. 18. Amerikāņu astronauts (1930). 20. Sienu, griestu apdares materiāli. 21. Guļas vietas uz kuņa. 22. Aizdusa. 25. Cilvēks, kas darbojas politikas laukā. 27. Krāsns mūritis. 28. Novada centrs Latvijā. 29. Aptaujas lapas. 30. Kukaiņu dzimta. 31. Amazones satekupe Peru. 32. Sievietes vārds (decembr.). 36. Pūču dzimtas putns. 37. Pilsēta Bulgārijas ziemeļos.

Krustvārdu mīklas

(Nr. 4) atrisinājums

Līmeniski. 1. Vēlāk. 4. Maiss. 6. Retorte. 7. Palermo. 8. Damaska. 10. Koksagāz. 13. Sasieti. 15. Slavena. 17. Venta. 19. Brigadere. 20. Miesnieks. 22. Erots. 23. Talants. 26. Fūrijas. 29. Kampānija. 30. Smieklis. 31. Negais. 32. Kaijaks. 33. Agora. 34. Skara.

Stateniski. 1. Valters. 2. Krotoni. 3. “Fornarina”. 4. Medūzas. 5. Saskare. 7. Plovs. 9. Amēba. 11. Leviatāns. 12. Kalendārs. 14. Amerika. 16. Nankina. 17. Vārme. 18. Akins. 21. Kompānija. 23. Tēbas. 24. Leksika. 25. Statika. 26. Fajanss. 27. Jamaika. 28. Skifs.

Līmeniski. 1. Mantojams muižnieka tituls. 5. Pilsēta Itālijas ziemeļos. 8. Pilsēta ASV, Džordžijas pavalsts centrs. 9. Kažokzvēru mednieki Ziemeļamerikā. 10. Juvelieri. 12. Vīrieša vārds (novembrī). 13. Koki, kas krāvēmā ir novietoti šķērsām citiem kokiem. 14. Biezs kartons. 17. Secīgi saukt skaitļus. 19. Sadauzīta. 21. Laiska. 23. Savstarpēja atbilstība novietojuma ziņā. 24. Šampinjoni. 26. Tārtiņveidīgo

kārtas putns. 27. Aiviekstes pieteka. 30. Rūtu dzimtas koki vai krūmi. 33. Nemākulīgs dzejolis. 34. Tāls, svešzemju. 35. Maldīvijā galvaspilsēta. 38. Sitot blīvēt. 39. J. Raiņa drāmatiskā poēma. 40. Akmeņlauzīšu dzimtas augs. 41. Staltbriedis. 42. Īsi, viegla satūra priekšnesumi.

Stateniski. 1. Tēlotājas mākslas nozare. 2. Akmeņplekstes. 3. Sasiet. 4. Metamā ierīce seno grieķu, romiešu bruņojumā. 5. Māk-

PAR KO RAKSTĪJA BL PIRMS 30 GADIEM?

Nezūdošā pievilcība

ARTA SVENNE

Atmelijas 3x3 nometnēm piemīt neredzams spēks. Šī bija ceturtā 3x3 nometne Almelijā, bet, gadiem ejot, nometnes nav zaudējušas savu pievilcību. Bērni jau tagad ar nepacietību gaida nākamo vasaru. Arī pieaugušie iegūst tur daudz siltuma. Draudzība un kopības sajūta apslēpts tas brīnumspēks, kas gadu pēc gada velk mūs atpakaļ uz Almeliju.

Katrai no metnei pašai sava seja, savs raksturs, ar kuŗu tā atšķiras no iepriekšējām, šogad, piemēram, no metnē piedalījās daudz vairāk jauniešu nekā citu gadu, pienesot jaunu dzīvību un skaļumu un pierādīd, ka mūsu vidū nav paaudzju plaisas. Par pamattemu vadība šovasar bija izvēlējusies latviešu sievieti un kāzu svinības pēc sentēvu paražam.

Tūlīt pēc brokastīm un karoga uzvilksanas sākās bērniem mācību stundas, šogad darbojās četras klases. Lielākos bērnus piesaistīja skolotājiem par palīgiem. Kamēr mazie mācījās skaitīt, lasīt un rakstīt burtus, krāsot, zīmēt un līmēt, lielākie lasīja tautasdziesmas par līgavu zagšanu, pūra locīšanu un apdziedāšanu, zīmēja ciltskokus un, pēc aptaujas turpat no metnē, atzina, ka sievietes lasa caurmērā vairāk latviešu grāmatu nekā vīrieši, ka viņas arī dzied vairāk, gan bērnus aijājot, gan kori, gan arī tāpat vien mājās. Izrādījās arī, ka vīrieši vislabprātāk dzied vannā utt.

Kamēr bērni čakli strādāja no metnes mājā, pieaugušie vingrināja savas smadzenes lielajā zālē. Par to pirmajā nedēļā gādāja Ojārs Rozītis, apskatot, kā prese darbojas okupētājā Latvijā. Lektors bija

sagatavojis daudz rakstu izvilkumu, lai konkrēti parādītu, cik daudz patiesības var izteikt arī starp rindiņām. Otrā nedēļā Jāna Grinberga stāstīja par Lūciju Garūtu, Ārija Jefimova referēja par sievieti kustību Anglijā, Dzidra Purmale deva pārskatu par valodas kursiem Straumēnos un stāstīja par Čaka dzīvi un darbiem.

Divpadsmitos visas paaudzes salasījās no metnes zālē uz kopēju dziedāšanu. Vispirms izdziedāja mazo bērnu iemīļotākās dziesmas. Tad Reinis Gabaliņš un Rita Jefimova mēģināja dziesmas gaidāmām kāzu svinībām. Beidzot no metnes korītis vingrinājās Jānas Grinbergas vadībā daudz balsīgi izdziedāt jaunas, līdz šim maz dzirdētas Šūpuļa dziesmas, un cik jauki tās skanēja!

Pēcpusdienā sākās interešu grupas. Mazajiem bērniem bija pašiem savas nodarbes Daces Sondores un Aīdas Rulles vadībā. Pateicoties viņām, arī mātes varēja mierīgu sirdi kalt rotas pie Kārļa Uskaļa, grebt karotes pie Arniša un šūt baltos darbus pie Zaķa kundzes. Ērika Hipsona etnografijas interešu grupā stāstīja par tautastērpa vēsturi, tā pareizu valkāšanu dažādos gadījumos un par modernu latvisku tērpu darināšanu. Pēc vakariņām viņa ilustrēja savus priekšlasījumus ar interesantām slīdītēm. Ērika Vilipsone bija arī pati sagatavojusi skaistu latvisku leļļu teātri. Bērni un vecāki noskatījās ar sajūsmu veselu pasaku lugu četros cēlienos, kuŗā parādījās gan Jānītis, gan Antiņš un Saulcerīte, gan bārenīte, velns un citi.

Pēc launaga jaunieši un liekākie bērni dabūja izlocīt kājas tautasdejas. Par to gādāja Reinis Gabaliņš ar savu akordeonu un Jānis Zaķis ar Kārli Uskali, abi pirmklasīgi tautasdeju skolotāji. Maziņie pa to laiku gāja rotaļās, bet vecākā paaudze noskatījās dažādas latviešu videofilmas.

Pēc vakariņām iestājās klusāks brīdis. Mātes mazos bērnus centās aizmidzināt līdz pulksten deviņiem, jo tad sākās vakara programma, kas šogad bija ļoti dažāda un bieži jautra. Vienā no saviem vakariem Ojārs Rozītis runāja par "emancipēto latviešu sievieti" tagad Latvijā; Ausma Ādamsone deva priekšlasījumu par latviešu sievieti Anšlava Eglīša darbos; Jāna Grinberga bija sagatavojusi vakaru, kuŗā dalībniekiem bija izdevība parādīt, cik labi viņi prot izteikties latviski anatomijas un medicīnas jautājumos. Teātŗa vakarā varēja parādīt savas spējas tēlošanas mākslā (improvizācijā) un latviešu valodas vakarā – savas zināšanas jau dažos tiri sarežģītos izteicienos. Netrūka tradicionālā dzejas vakara, talantu vakara, ugunsкура vakara ar dziesmu kaŗiem un ceptām desiņām. Rons Juarts (*Ewarts*) savā svecišu dievkalpojumā aizkustināja daudzas sirdis, atkal reiz pierādīd, cik daudz arī svešautietis var mums dot, ja viņam sirds istā vietā.

Svētdienas pēcpusdienā visi devās meklēt bārenītes zelta ābolu šķēršļu gājienā. Neaizmirstams te paliks sumpurnis, kas mazos bērnus tiešām pārbiedēja. Piektdienas vakarā, kad sēras jau neatvairāmi māsās vīrsū, jo no metne un vasara

tuvojās beigām, uz ātru roku sariķotā zaļumballīte palīdzēja aizmirst kunkuli kaklā. Par to daudz jāpateicas Reinim Gabaliņam, kas ar īsta meistara ķērienu vadīja mūs dziesmās un dejās, pa starpām atstājot pa brīvam brīdim pārrunām. Visam kroni uzlika kāzu svinības sestdienas pēcpusdienā. Pa brīdim varēja aizmirst, ka viss ir tikai spēlīte un ne tīra patiesība. Pie griestiem lēni šūpojās skaisti puzuri. Saimnieces bija sagādājušas lielisku maltīti. Visi ligojās smieklos, viens otru apdziedot. Lieli un mazi izpildīja līdzī tautasdejas. Svinības ievilkās līdz pašam rītam, kaut gan pa starpām jau bija jāizvada pirmie prombraucēji, un bērni noslaucīja pirmās asaras.

Diemžēl katrai labai lietai ir arī savas mazas ēniņas. 3x3 lielākā ēna ir latviski nerunājošie bērni. Te runa ir par lielākiem bērniem, par tiem, kas ir vecāki par pieciem gadiem. Viņiem grūti iekļauties latviskā vidē, un vairums arī izrāda ļoti mazu interesi par to. Viņi auguši citā vidē, viss latviskais viņiem svešs. Tā bieži iznāk, ka latviski runājošiem bērniem jāklaušās viņu izsmieklu pilnās piezīmes.

Nākamajā vasarā Jānis Zaķis un Inta Ariņa-Ivena paredzējuši 3x3 no metni, kas būtu domāta tieši tādiem bērniem, kuŗiem latvietība un latviešu valoda ir jauns jēdziens. Manuprāt, tā ir ļoti svētīga ideja, jo varbūt tādā veidā latviski runājošie un nerunājošie latvieši un puslatvieši varēs vieglāk atrast ceļu cits pie cita. Šogad no metni vadīja Ilona Uskale, Rita Jefimova un Gundega Miervalde.

ZLCP sesija Stokholmā

(ZLCP informācijas nozare) Zviedrijas latviešu centrālā padome sanāca savā rudens sesijā 20./21. septembrī Stokholmā.

Sesiju ar svētbrīdi atklāja prāvests L. Čuibe un ar uzrunu ministrs I. Tepfers. Valdes ziņojumus ievadīja priekšsēdis I. Freimanis, starp citu, atzīmēdams, ka tikai 18 (no 33) padomes locekļi bija ieskatījuši vajadzību ierasties sēdē. Valdes ziņojumā nozīmīgu vietu ieņēma ZLCP pārstāvju piedalīšanās Zviedrijas iecelotāju ministrijas un citu iestādījumu konferencēs. I. Freimanis uzsvēra, ka sakari ar zviedru iestādēm un politiskiem nogrūpējumiem ir nemainīgi labi. Sekoja nozaru ziņojumi. Liela uzmanība ir pievērsta izglītības un jaunatnes jautājumiem. M. Slokenbergs ziņoja par izdevušos Eiropas vasaras skolu Elandē. Diemžēl mazā pieteikto skaita (15) dēļ izjukusi plānotā 3x3 no metne. Izraudzīta stipendiāte (Linda Freimane) PBLA Sabiedrisko zinātņu institūtam Minsterē. A. Leimanis (Jaunatnes nozare) konstatēja, ka ELJA Skandināvijas nodaļa šai gadā nav bijusi aktīva. Toties jāpriecājas par ELPA (padsmietnieku apvie-

nības) aktivitāti un darbaprieku. Jānis Pāvuls (ELPA) saņēma aplausus par pirmā gada darbības pārskatu un tālāko mērķu uzskaiti – "atgādināt runāt tikai latviski un stāstīt par okupēto Latviju". A. Buschā (soc. –juridiskā nozare) ziņojumā bija interesanta doma, kā, izmantojot iestādes Maskavā, varētu palīdzēt pierīgiem Rīgā atrisināt ļoti sasāpējušo dzīvokļu jautājumu. Iemaksas tādā gadījumā būtu ārzemju valūtā un lielas. R. Legzdīņš (kultūras nozare) atskatījās uz 7. Eiropas kultūras kongresu, ko uzskatīja par izdevušos. Kongress izmaksājis 27.000 zKr; tās saņemtas no zviedru iestādēm. Ziņojumi un debates beidzās ar G. Pāvula (politiskā nozare) darbības uzskaiti.

Nozīmīgākie jautājumi šobrīd esot divi. Pirmkārt, okupētās Latvijas kultūras pasākumi, kas vērsti pret Zviedrijas mazpilsētām (izstādes un kultūras darbinieku apmeklējumi). G. Pāvuls norādīja, ka gandrīz neiespējami uzzināt padomju plānus (to arī attiecīgi zviedru rīkotāji uzzina tikai pēdējā brīdī) un acināja ZLCP pilsētu pārstāvjus uzmanīgi sekot vietējai preseī. Otrkārt,

plānotās aktivitātes Vīnes konferences laikā (2. – 8. nov.). Ekonomiskais pārskats par pagājušā gada darbību uzrāda 102 000 zKr apgrozījumu. Plašā darbība prasījusi deldēt kapitālu un aizņemt. Revīzijas komisija konstatēja, ka darbības gads noslēdzies ar 33 000 zKr zaudējumu. Pārrunājot ZLCP ekonomisko situāciju un nākamā gada budžetu, atkārtoti konstatēja, ka projektu un nepieciešamību ir vairāk nekā iespēju. Zviedrijas valsts pabalsts, ko piešķir ZLCP un LPK kopīgi, ir palielināts uz 250 000 zKr, bet tajā ir ietilpināti visi iepriekšējie atsevišķi piešķirumi (piemēram, kultūras kongresam, laikrakstam "Zviedrijas ziņas – Latvija" utt.). ZLCP valde vēl nav vienojusies ar LPK par naudas sadali. Bet jau tagad ir skaidrs, ka pēc Zviedrijas latviešu kopējo pasākumu (bērnu kolonijas, vasaras skolas, 3x3, *Brīvās Latvijas* inventāra iegādes un kārtējās piemaksas (ELJA, Bodites utt.) atvilkuma, ZLCP darbībai domātais atbalsts nepārsniegs 76 000 zKr. Līdz ar to arī nākamā darbības gada budžets ierobežojams uz 108 000 zKr un segs tikai nepieciešamos izdevumus un parādu atmaksu.

Garākas pārrunas izraisīja LAK EC statūtu maiņas projekts. Jau iepriekšējā ZLCP sesija lēma, ka ZLCP principā pievienojas statūtu maiņai. Līdzšinējo LAK EC sastāvdaļu (zemju pārstāvniecības, politiskas partijas, organizācijas) vieta LAK EC (mainot nosaukumu uz ELA – Eiropas latviešu apvienība) sastāvētu tikai no zemju pārstāvniecībām, kuŗas savukārt ieietu organizācijas un partijas. Sesiju starplaikā I. Freimanis Zviedrijā sasaucis vairākas ZLCP frakciju sēdes, lai mēģinātu iepriekš vienoties par Zviedrijas mandātu sadali mainītajā LAK EC (ELA) sastāvā. Daļēja, bet ne pilnīga, vienošanās panākta, un jautājums, ka par statūtu maiņu balsos visas Zviedrijas latviešu politiskās partijas, vēl neskaidrs. Iepriekšējais ZLCP pozitīvais lēmums par statūtu maiņu paliek negrozīts.

Sesiju beidza pārrunas par nākamajiem pasākumiem – piedalīšanās Vīnes konferences demonstrācijās (vada Gunārs Pāvuls), dalību Pasaules brīvo latviešu dziesmu dienas 1987. gada augustā Minsterē, kā arī apspriežot pirmās ziņas par Čotokvas konferences (Dzintaros) rezultātiem.

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro

par cm² ierāmējumā

Atlaides par reklāmas

publicēšanas biežumu:

- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts, iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P.O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tālr. (redakcijā) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784,
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju varat pasūtīt tāpat kā līdz šim.

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.

Izdrukājot iespējama krāsaina versija. Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Ik gadu dāvanā – *Laika* Mākslas kalendārs!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTAL-K kontā:
AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi LAIKS
un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.

Latviešu organizāciju un **privātie sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu vienslejiģā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

Komerģiālie sludinājumi EUR 12 par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumu iemaksāt:
Biedrības LAIKS-BL kontā – SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

SPORTS

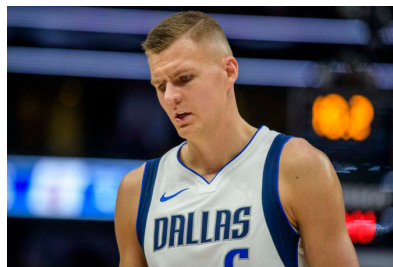
SPORTS

SPORTS

SPORTS

PORZIŅĪS ATCERAS
KOBĒ BRAIENTU

Latvijas basketbolists Kristaps Porziņģis sarunā ar Dalasas medijiem puda savu nožēlu par basketbola leģendas Kobes Braienta pāragro aiziešanu mūžībā un norādīja, ka ļoti augstu novērtējis komunikāciju ar Braientu laikā, kad pats vēl tikai ienāca līgā.

“Ar šādām situācijām ir tā, ka tās pienāk bez mazākā brīdinājuma,” pēc spēles pret Thunder Dalasas komandas ģērbtuvēs medijiem sacīja Kristaps Porziņģis. “Ziniet, tas ir bailīgi. Manā bērnībā viņš bija mans favorīts, mans iecienītākais spēlētājs.”

Kristaps Porziņģis guva 35 punktus Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) regulārā čempionāta spēlē, kurā viņa Dalasas Mavericks komanda zaudēja viesos ar rezultātu 121:128 Hjustonas Rockets. Porziņģim šī bija rezultatīvākā spēle Mavericks rindās. Šai spēlē iekrātā statistika ļāva viņam Dalasas komandā būt līderim gūtajos punktos un atlekušajās bumbās. Lielākais punktu skaits, ko Porziņģis guvis vienā NBA spēlē, ir 40 punkti.

Kristaps Porziņģis šogad netika izraudzīts dalībai Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) Visu zvaigžņu spēlei. Lai arī pēc līdzjutēju balsojuma Porziņģis starp Rietumu līgas uzbrucējiem ieņēma septīto vietu, līgas medijs, treneri un spēlētāji viņu šogad tomēr neiebalsoja. Šavukārt Anžejs Pasečņiks un Rodions Kurucs nav iekļauti Pasaules izlasē Uzlecošu zvaigžņu spēlē.

BRĀLIEM ŠICIEM
SUDRĀBS KĒNIGSŽĒ

Latvijas kamaniņu braucēji Andris un Juris Šici Pasaules kausa septītā posma sacensībās izcīnīja sudraba godalgas, Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš finišēja uzreiz aiz vadošā trijnieka.

Brāļi Šici // Foto: LETA

Visveiksmīgākais starts Pasaules kausa septītajā posmā padevās Šicu ekipāžai, kas pirmajā braucienā sasniedza desmito ātrāko laiku, bet otrajā – otro. Divu braucienā summā ar šādu rezultātu izdevās izcīnīt sudrabu, par 0,117 sekundēm zaudējot vāciešiem Tobiasam Vendlam un Tobiasam Arltam. Gudramovičs/Kalniņš pirmajā braucienā bija otrie, bet otrajā – devītie, uzvarētājiem zaudējot 0,187 sekundes. Sacensībās piedalījās arī Kristens Putins un Imants Marcinkēvičs, bet viņi diskvalificēti, jo ekipāžas svārs pārsniedza noteikumus noteikto normu.

Kendija Aparjode, Inārs Kivlenieks un Juša un Andra Šicu divnieks Oberhofā izcīnīja trešo vietu Pasaules kausa septītā posma stafetes sacensībās.

Inārs Kivlenieks izcīnīja bronza medaļu, uz goda pjedestala šīs raudzes sacensībās kāpjot pirmo reizi kopš 2012. gada.

Inārs Kivlenieks

Kristens Aparjods ierindojās ceturtajā, Artūrs Dārznieks – 10., Rīks Kristens Rozītis – 20. vietā.

Latvijas kamaniņu braucēja **Sigita Bērziņa** Vinterbergas trasē Vācijā izcīnīja bronza medaļu Eiropas junioru čempionātā, kas vienlaikus bija Pasaules kausa izcīņas piektais posms.

Sigita Bērziņa

IZLAIDA NO ROKĀM
ZELTA MEDAĻU

Latvijas kamaniņu braucējs **Gints Bērziņš** Vinterbergā izcīnīja otro vietu Pasaules kausa junioriem pēdējā, sestā, posma sacensībās. Bērziņš uzvarētājam Pāvelam Repilovam no Krievijas zaudēja 0,056 sekundes.

Gints Bērziņš

Jaunatnes ziemas olimpisko spēļu čempions Bērziņš pirmajā braucienā bija pārliecinoši labākais, bet otrajā saskārās ar problēmām trases augšdaļā un sasniedza ceturto rezultātu, izlaižot no rokām zelta medaļu.

Junioru divnieks Eduards Ševics-Mikeļševics/Lūkass-Krasts sezonas pēdējās sacensībās ieņēma devīto vietu, bet kopā ar Bērziņiem stafetē izcīnīja sudraba medaļas.

SKELETONS

Latvijas skeletonists **Martins Dukurs** uzvarēja Pasaules kausa sezonas priekšpēdējā posmā Sanktmoricā, atgūstot arī kopvērtējuma līdera dzelteno krelliņu. Otrs Latvijas skeletonists **Tomass Dukurs** divu braucienā summā ieņēma dalītu devīto vietu.

Martins Dukurs pirmajā braucienā bija otrais, tobrīd līderim

Sunbinam Juņam zaudējot tikai 0,02 sekundes. Trešais pēc pirmā brauciena bija vācietis Aksels Jungs (+0,08 sekundes). Otrajā braucienā Martins Dukurs sasniedza labāko rezultātu, svinot arī panākumu divu braucienā summā. Pirmā brauciena līderis Sunbins slikti veica otro braucienā, summā ieņemot vien ceturto vietu. Otrais Sanktmoricā palika Fēliks Kaizingers, kurš pēc pirmā brauciena bija tikai sestais. Viņš ļoti labi veica otro braucienā, summā Martinam Dukuram zaudējot 0,31 sekundi. Trešais bija Jungs, kurš Latvijas labākajam skeletonistam zaudēja 0,34 sekundes. Tomass Dukurs pirmajā braucienā pēc vāja starta ieņēma tikai 11. vietu. Otrajā braucienā viņam astotā vieta, kas summā deva dalītu devīto vietu. Tomass Dukurs savam brālim summā zaudēja 1,01 sekundi.

KĪBERMANIS IEGŪST
MEDAĻAS SANKTMORICĀ

Latvijas bobsleja divnieks **Oskars Kībermanis/ Matīss Miknis** Sanktmoricā trasē izcīnīja trešo vietu Pasaules kausa izcīņas posmā. Pirmajā braucienā Kībermanis/Miknis bija trešie aiz vācu pilota Johanesa Lochnera, kurš par 0,33 sekundēm apsteidza savu tautieti Frančesko Frīdrihu. Kībermani/Mikni no otrās vietas pirmajā braucienā šķīra tikai 0,04 sekundes. Otrajā braucienā Kībermanis/Miknis arī bija trešie, kāpjot uz goda pjedestala Sanktmoricā. Par posma uzvarētāju kļuva Lochnera divnieks, kas par 0,21 sekundi apsteidza Frīdrihu. Kībermaņa ekipāža uzvarētājiem zaudēja 0,28 sekundes.

Arī četrinieku sacensībās Kībermaņa ekipāža brauca lieliski un izcīnīja sudraba medaļas. Šoreiz Kībermaņa pilotētās kamanas iestūma Matīss Miknis, Lauris Kaufmanis un Arvis Vilkaite, kurš iepriekšējo posmu izlaida veselības likstu dēļ.

Kībermaņa četrinieks uzsāk braucienā pēc sudraba medaļām.

Pasaules kausa sezonas pēdējās četrinieku sacensībās triumfēja kanadietis Džastins Kripss, kurš Kībermani divu braucienā summā apsteidza par 0,13 sekundēm. Trešās vietas ieguvējs Johanness Lochners uzvarētājam zaudēja 0,34 sekundes, bet aiz viņa palika vēl divi vācieši – Niko Valters un Frančesko Frīdrihs, kurš uzvarēja kopvērtējumā. Pirmo sešnieku noslēdza austrieti Benjamins Maiers.

Pasaules kausa izcīņas kopvērtējumā četriniekiem ar 1686 punktiem uzvarēja Frīdrihs, otrais ar 1649 punktiem bija Lochners, bet trešo vietu ar 1603 punktiem ieņēma Kripss. Kībermaņa kontā ir 1524 punkti un ceturta pozīcija, bet jaunā pilota Ralfa Bērziņa ekipāža ar 526 punktiem ir 17. vietā.

ŠORTTREKS

Latvijas šorttrekists **Roberts Krūzbergs** Itālijā notiekošajā pasaules čempionātā junioriem izcīnīja piekto vietu 1500 m distancē, bet Reinis Bērziņš finišēja 13. vietā.

Roberts Krūzbergs (vidū)

1500 m distancē pusfinālā Roberts Krūzbergs savā slidojumā finišēja pēc divām minūtēm un 19,670 sekundēm un ieņēma otro vietu, iekļūstot A finālā. Bērziņš savā slidojumā finišēja pēc divām minūtēm un 23,885 sekundēm un ieņēma ceturto vietu, nodrošinot vietu B finālā.

ZEM BASKETBOLA
GROZIEM

• Latvijas basketboliste **Elīna Dikeulaka** guva 30 punktus Turcijas čempionāta spēlē, sekmējot Adanas ASKI komandas panākumu savā laukumā. Adanas basketbolistes viesos ar rezultātu 97:93 pārspēja kādreizējo Eirolīgas ceturtdaļfinalisti Kajsieri Bellona. Dikeulaku laukumā pavadīja visas 40 minūtes, reālizēja divus no četriem divpunktu metieniem, sešus no 12 tālmetieniem un astoņos no desmit “sodiņiem”.

• **Dāvis Bertāns** guva sešus punktus Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) regulārā čempionāta spēlē un palīdzēja Vašingtonas Wizards komandai izcīnīt uzvaru. Otrs latviešu basketbolists **Wizards** sastāvā **Anžejs Pasečņiks** neizgāja laukumā.

DAŽOS VĀRDOS

• Latvijas hokeja izlases uzbrucējs **Miks Indrašis** Kontinentālā hokeja līgā (KHL) aizvadīja 100. spēli Maskavas Dinamo sastāvā. Maskavieši savā laukumā ar rezultātu 5:1 pārspēja Nižņijnovgorodas Torpedo vienību, kurās treneru kopā strādā leģendārais Sandis Ozoliņš.

• Latvijas futbola izlases pus-sargs **Jānis Ikaunieks** Norvēģijas komandā **Stromsgodset** aizvadīs pārbaudes laiku pirmssezonas treniņu nometnē Turcijā.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evanģēliskās draudzes dievkalpojums **9. februārī** plkst. 13 (ar kafijas galdu un svētdienas skolu) Metodistu baznīcā Rīgā, Akas ielā 13. Kalpos mācītāja Dace Balode, dievkalpojumā tiks pasniegts Svētais vakarēdiens. Nākamais dievkalpojums **23. februārī** plkst. 13.

VĀCIJA

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, **Hohenzollernstr. 54**, **9. februārī** plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galda.

Bekhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld), **16. februārī** plkst. 14.30 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, **Butjadinger Str. 59**, **23. februārī** plkst. 11

dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Latviešu centrā Minsterē, **Salzmannstr. 152, 48159 Münster**, **23. februārī** plkst. 10.30 dievkalpojums. Kalpos prāvests Klāvs Bērziņš. Parāleli dievkalpojumam svētdienkoleģi bērniem ar Dinu. Pēc dievkalpojuma draudzes sapulce ar kafiju un līdzatnestiem našķiem. Visi, kam svarīgi dievvardi latviešu valodā, sirsnīgi aicināti! Kopš draudzes sākumiem esam atvērti visiem kristiešiem un visiem cilvēkiem.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, **Sankt Ludwig, Bismarck-un Wredestrasse** krustojumā, Epifānijas laika pēdējā svētdienā, **23. februārī**, plkst. 15 dievkalpojums. Kalpos mācītājs Rolands Eimanis un diakone Rasma Gundega Ieviņa. Pēc dievkalpojuma sekos sabiedriskā pēcpusdienā ar azaidu groziņu draudzes telpās. Visi laipni lūgti!

SĒRAS

*Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis
Un savu daļu paņēmis ir līdz.
Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā
Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīts.*
(N. Dzirkale)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Daugavas Vanagu priekšniekam Gunāram Spodrim, dzīvesbiedri Viktoriju zaudējot.

Mēs nevaram sāpes Tev atņemt, bet varam vienkārši būt līdzās.

Daugavas Vanagu Centrālā valde